

→ 6.-7. lpp.

Futbols Islandē

Kuldīdznieks Oskars Darģis jau trešo sezonu futbolu spēlē Islandē, 3. divīzijas komandā UMF Einherji.

Silva un Margērs Funkas un meita Līga Padurē audzē kaņepes.

Viņiem ir sapnis *Kaņepvērpjus* izveidot par nostūrīti jebkuram, kurš vēlas padzīvot lauku idillē.

→ 10. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 30
(11 266)

Cena
0,68 eiro

Pirmdiena, 2018. gada 12. marts

Katram sava bērnības garša

Kuldīgā sākusies otrā restorānu nedēļa, šoreiz ar devīzi *Bērnības garša*. Pagājušo piektdien to atklāja pasākums *Pieaugušo bērnu pasaule* Kuldīgas Mākslinieku rezidences galerijā.

Jurģis Spulenieks cienā ar pildītām vafeļu trubiņām, Ilze Jurkāne kārtro porcijas ar vistu un topinambūru, Mārtiņš Burke-Burkevics kuļ piena kokteiļus ar trim ievārijumiem, tostarp ķirbju.

Izlecot klasītes, varēja nokļūt telpā, kurā bija šūpoles, vanna ar bumbiņām, gumijas lēkšanas spēle, smaržoja cukurvate, griezās diskobumba. Ar liķieri *Moka* cienāja Ingmārs un Vilhelms, bet visu satūrīja apkopēja Veras tante no improvizācijas teātra *Spiediens*. Deviņi ēdināšanas uzņēmumi stāstīja, kā tapis katra bērnības garšas piedāvājums.

Žurnālists, biologs Māris Olte pasākumu vadīja un uzsvēra, ka garšu izbaudīšana cilvēkus vieno.

Veras Singajevskas balsī skanot dziesmiņai par kartupeļu klimpām ar vārdiem „žvīk, žvāk, žviks”, kopā ar šefpavāru Raimonu Zommeru trīs cilvēki dalījās bērnu dienu stāstos un cienāja sanākušos. Kulinārijas ekspertes Ilzes Jurkānes bērnībā Ņujorkā svētdienās, kad mājās bijis arī tēvs, mamma krāsni cepusi vistu, un tas radījis vienreizēju kopību. Talsu zēnu, tagad Kuldīgas Sv. Annas draudzes mācītāju un mūziķi Mārtiņu Burki-Burkeviciu savulaik saukuši par

piena puiku – viņam ļoti garšojis piens. Tā pašrocīgi tapuši piena kokteiļi, jo mājās bijuši nebeidzami zāptes krājumi. Bet Latvijas Nacionālā teātra aktierim Jurģim Spuleniekam bērnības favorīti bijuši komervīderi (pankūkas ar gaļu), ķiršu sveķi košļenes vietā un ar krēmu pildītas vafeļu trubiņas, ko Kuldīgas *Ekspresbārā* varēja dabūt pildītas visā garumā, ne tā kā citur – tikai galos.

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.
Lailas Liepiņas teksts un foto

Restorānu nedēļa notiek no 12. līdz 18. martam.

Tajā piedalās: restorāni *Bangert's*, *Goldingen Room*, *Jēkaba sēta*, *Metropole*, kafejnīcas *Pagrabiņš*, *Tilts*, bārs-klubs *Stender's*, konditoreja *Šarlote* Kuldīgā un *Pilskrogs* Ēdoles pili.

www.tastekuldiga.lv

ĻAUS IETAUPĪT

SIA *Kuldīgas ūdens* saņēmis energopārvaldības standarta ISO 50001 sertifikātu. Tas dos priekšrocības Eiropas projektos un ļaus ietaupīt.

→ 4. lpp.

ĀBOLS
BIBLISKAJĀ,
SENGRIEĶU UN
FOLKLORAS IZPRATNĒ.

Andra Vasiļevska un citu autoru mākslas darbi apskatāmi izstādē *Reiz ābols...* Alsungas tūrisma informācijas centrā.

→ 4. lpp.

Trešdien, 14. martā:

- Rendenieki Valerija un Mihails Vasečko kopā 50 gadu.
- Tuvplānā KMHZV 12. klase.
- Jurģis Eglītis studijās Portugālē.
- Restorānu nedēļa.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Kā izvēlēties vispiemērotāko?

Kārlis Komarovskis,
tālr. 63350567;
redakcija@
kurzemnieks.lv

Drīz vairums 12. klases absolventu nonāks pie viena no svarīgākajiem dzīves lēmumiem – izvēlēties studiju programmu, ar kuru saistīt nākotni. Bet kā izdarīt pareizo izvēli?

Noteikti vajag izvēlēties tādu profesiju, kas pašiem patīk. Ir labi, ja vecāki grib, lai atvase mācītos, piemēram, par ārstu, taču tā būs jūsu dzīve. Tāpat svarīgi, lai tad, kad pēc augst-

„Ir vērts padomāt par visiem plusiem un mīnusiem.”

skolas strādāsiet, pēc pieciem gadiem vēl būtu prieks doties uz darbu un tā nebūtu īgna ieslīgšana rutīnā. Ir vērts padomāt par visiem plusiem un mīnusiem.

Iepriekš der ievākt atsaukmes no studentiem vai absolventiem. Augstskolu mājaslapās allaž sarakstīti skaisti saukļi, kā pēc šī ir vislabākā. Tomēr uz to jāskatās ar kritisku aci. Svarīgi ir visi komponenti: kopmītnes, kursi, pasniedzēji, telpas utt. Augstskolā taču pavadīsiet vismaz trīs gadus.

Vieglākais ceļš vienmēr nav tas labākais. Ja izvēlēsit re-

latīvi vieglāku studiju programmu, tas negarantēs, ka būsiet zinoši un prasmīgi speciālisti. Tāpat nevajadzētu akli sekot modes tendencēm un studēt to, ko mācās visi: jurisprudenci, biznesu, komunikācijas zinātnes. Der zināt, ka šīs programmas ik gadu absolvē simtiem jauno speciālistu un visiem gluži vienkārši nebūs darba. Ja nu tas ir aicinājums, tad gan nevajadzētu kautrēties no tā, ka to apgūst daudzi.

Vislabāk izvēlēties studijas budžeta grupā. Tas vecākiem aiztaupīs galvassāpes par to, kur sadabūt vairākus tūkstošus eiro mācību maksai. Es ieteiktu izvairīties no studiju un studējošo kredīta. Jums un vecākiem aizņēmuma slogs nav vajadzīgs. Tomēr atcerieties, ka mērķa sasniegšanā nekas nedrīkst jūs kavēt! Ja tamdēļ vajadzīgs kredīts, ņemiet, taču vienlaikus būs jāuzņemas atbildība. Ja ģimenes rocība ļauj pašai samaksāt, lai jūs studētu to, ko no sirds vēlaties, – ideāli!

Iztēlojieties, kur būsiet pēc pieciem, sešiem gadiem! Tas dos skaidru mērķi un motivāciju mācīties cītīgi. Ar savu interesi un mērķtiecību noteiksiet to, cik veiksmīgs būs dzīves turpinājums.

Vēl svarīgi gan iepriekš, gan studiju laikā izvēlētajā jomā praktizēt. Ja esat nolēmis būt ārsts, jau tagad aizejiet pie skolas medmāsas, lai aprunātos un viņai palīdzētu! Tā iegūsiet vismaz nelielu priekšstatu par nākotnes profesiju un pieredzi.

MANUPRĀT

Kājāmgājējas pārdomas

Gājēji un autovadītāji dzīvo divās pasaulēs, kuru lielākā sadursme diemžēl notiek uz ielas. Piesaucu braucēju (ne)kultūru, kad kārtējo reizi esmu nošķiests ar dubļiem, maldināta ar to, ka netiek rādīts pagrieziena: mierīgi šķērsoju perpendikulāro ielu, bet mašīna, kurai pēc noteikumiem vajadzēja braukt taisni, brāžas virsū. Bet dzīvesbiedram ir daudz ko teikt par snaudošajiem gājējiem, kuri pāri ielai slāj visnepiemērotākajās vietās, arī par tiem, kuri pēkšņi izskrien riteņu priekšā vai minstinās pie pārejas. Šos pēdējos savukārt labi saprotu es. Nekad taču nevar zināt, vai mašīna tiešām apstāsies, turklāt zināmi gadījumi, kad gājējs cietis tieši uz pārejas. Par to diskutējām ar kolēģiem, gatavojot rakstu par autoskolām, kurām braukšanas kultūra būtu jāiemāca. Bet tieši pēc šīm sarunām ar mani sāka notikt brīnumu lietas. Te kāds izbrauc no šķērsielas, piestāj un laipni māj, lai droši eju, te šoferītis piebremzē šaurajā vietā Mucenieku un Dzirnauvu ielas krustojumā, kur citkārt rīta stundā nācies palaist garām ap 20 plūsmā braucošas mašīnas, līdz tieku pāri. Sāku domāt, ka nemaz tik slikti ar tiem braucējiem nav. Vismaz ne ar visiem.

Inguna Spuleniece, tālr. 63350565,
inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv

Ja jūs avizē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, būsīm priecīgi, ja mums darīsiet to zināmu pa tālruni **63350567**.

PĒC PUBLICĒTĀ

Redakcija turpina saņemt viedokļus un vēstules par Kuldīgas Tūrisma un tehnoloģiju tehnikuma ēdnīcu *Eža kažociņš*.

Lai citi samazina cenu

Pensionāre Rita Piķe noraižējusies, ka uzņēmēji piespiedīs Kuldīgas tehnikuma ēdnīcā *Eža kažociņš* paaugstināt cenas. „Tur ir laipnas meitenes, ēdiens īstā bērniš garšā – gluži kā mana mamma taisīja – un cena, ko pensionāri var atļauties. Lai tie citi arī palaiž cenas zemāk, tad pie viņiem ies pusdienot vairāk. Ko ar šo gaušanos panāks? To, ka *Eža kažociņš* vairs nebūs vienkāršiem cilvēkiem pa kabatai?”

Prasmes nodod tālāk

Kurzemnieka lasītāja Biruta Beņķe stāsta, ka agrāko Kuldīgas arodskolu absolvējusi arī viņas meita, kura ļoti labi gatavo ēst un to apgūvusi šajā skolā. Pašlaik meita šīs prasmes mācot savām meitām. B.Beņķe sašutusi par to, kas notiek saistībā ar tehnikuma ēdnīcu. Viņasprāt, vajadzētu paaugstināt, ko šāda prakse absolventiem devusi.

Ēdnīcai – jā, dempingam – nē

Krodziņa *Klūdziņa* saimnieki Zigrīda un Guntis Stuceri aicina diskusiju dalīt divās daļās: negodīgā konkurence ar citiem ēdināšanas uzņēmumiem un audzēkņu strādātspējas līmenis.

Par pirmo uzņēmēji gribētu zināt, vai *Eža kažociņa* cenās iekļautas šādas izmaksas: gaidāmā skolas restaurācija un jaunā korpusa celtniecība, telpu īre, remonts, iekārtu iegāde, uzturēšana, amortizācija, elektrība virtuvē un aukstumiekārtās, darbaspēka izmaksas, nodokļi, pilns darba laiks (astoņas stundas) darbiniekiem (tai skaitā brīvlaikos), ūdens, tā analīžu, kanalizācijas izmaksas, skolotāju apmācība un darba alga, zaudējumi, kādi rodas, virtuvei nestrādājot brīvlaikā, pilna produktu pašizmaksa, zaudējumu norakstīšana, atkritumu izvešana.

„Ja kaut viens no šiem punktiem nav ņemts vērā, aprēķinot cenas, jau ir pamats runāt par negodīgu konkurenci. Bet, ja kaut kas no minētā tiek apmaksāts no skolas budžeta, tad runa ir par dempinga cenu uzturēšanu par nodokļu maksātāju pūliņiem,” raksta uzņēmēji.

Rakstot par otru aspektu (audzēkņu strādātspēju), uzņēmēji izsaka visnotaļ pozitīvu attieksmi pret to, ka Kuldīgā pastāv un attīstās vidējās izglītības mācību iestāde, kas iedod audzēkņiem arodu. Taču norāda, ka katrs nevar būt pavārs savu īpašību, temperamenta, disciplinētības, interešu dēļ. Viņuprāt, šodienas skolas tendence, ka nevajag censties iemācīties no galvas neko konkrētu (atradīs internetā, kad vajadzēs) nes negatīvus augļus. „Kad prasu, ko par šo vai to tev mācīja skolā, ir izbrīnā ieleptas acis, un atbildes nav. Ne jau skolotājs tur sliktis, bet nav atbildības iemācīties. Ņemot darbā jaunu speciālistu, gribētos, lai viņš ar svaigām zināšanām ir gudrāks par mums un mūsu komandu papildina. Klientu prasību līmenis tikai aug,” raksta Stuceri.

Un secina: „Skolas ēdnīcai kā mācību bāzei noteikti jāpastāv. Pilnīgi normāli, ka audzēkņi un darbinieki saņem priekšrocību ēst mācību procesā pagatavotu ēdienu, kas maksā lētāk. Iebildumus rada dempinga cenas, kuras var izmantot jebkurš.”

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda ir jūsu bērniš garša? Un kas negaršoja?

Rita Goža, pārdevēja: – Saldā desa no cepumiņiem un šokolādes masas. To ietin folijā, atdzesē un tad ēd. Tagad arī bērniem šād tad uztaisu. Negaršoja man bērniš griķi, bet tagad garšo.

Aigars Pūpols, ārsts: – Tās ir vecsmātes svaigi ceptās kotletītes, ko var apēst, sēžot laukā uz lievenīša. Tādas vairs nav iespējams pagatavot, jo toreiz viss bija skaistāks, zāle zaļāka un saule spožāka. Kopš bērniš neēdu sīpolus.

Svetlana Janiņeva, strādā maizes ceptuvē: – Kartupeļu klimpu piena zupa. Ome tādu taisīja. Man bija jāriņķ kartupeļi, tad tiem nospieda sulu. Tagad pati tādu netaisu, jo mājās citi piena ēdienus īpaši negrib.

Vladimirs Iljins, bezdarbnieks: – Nav palicis atmiņā neviens tāds ēdiens. Vienīgais, kā man pietrūkst, ir kādreiz krievu laikā Kuldīgas maizes ceptuves radziņš.

Antonija Ronīte, pensionāre: – Kartupeļu pankūkas. Mums lika nomizot kartupeļiņus, mamma sarīvēja, pielika oliņu, nedaudz miltiņus un izcepa. Ēdām ar krējumu. Arī tagad man tā garšo, tādēļ taisu sev. Garšoja arī plācenīši no

vārītiem kartupeļiem, kam piegriezta desiņa, pielika miltiņus, olas.

Sigita Umbraška, sekretāre: – Buberts, ko taisīja mamma. Arī pati kaut ko līdzīgu uztaisu, bet reti. Tieši tāds kā mammai man neiznāk. Bet man negaršoja piena ķīselis, un to neēdu joprojām.

Jolanta Hercenberga, Lāsmas Reimanes foto

Iegūta profesija un jauni draugi

„Prakses laikā sapratu, ka aukles profesijā tiešām gribētu strādāt,” saka Zane Karlshofa, kas nupat kļuvusi par Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma absolventi.

Pagājušo ceturtdien šo skolu beidza 28 audzēkņi tādās programmās kā autoelektriķis, loģistikas darbinieks, ēdināšanas speciālists un aukle. Vairāki ieguvuši otro un pat trešo profesiju. Audzēkņi iesaistījies projektā *Jauniešu garantija*.*

Z.Karlshofa stāsta: kā topošā aukle uzzinājusi daudz jauna par saskarsmi ar bērniem, par radošām nodarbēm ar mazuļiem. „Šī man ir jau trešā specialitāte,” stāsta Zane, „bet tehnikumu beidzu jau otrreiz, jo pirms divarpus gadiem ieguvu loģistikas darbinieces diplomu. *Kurzemniekā* ieraudzīju, ka tehnikumā ir jauna programma auklēm. Domāju, ka iegūšu tādas zināšanas, kas man kā mammai noderēs ne tikai profesionālajā darbībā, bet arī ikdienā. Visvairāk patika rokdarbi, pasniedzēja daudz ko iemācīja. Man patīk izšūt spilvenus, un bija inte-

resanti darīt kaut ko vēl nezināmu, piemēram, filcēt vai gatavot maskas. Mācības paskrēja nemanot. Tagad meklēju darbu, labprāt strādātu bērnudārzā. Apsveru iespēju rudenī iestāties augstskolā, lai kļūtu par pirmsskolas skolotāju.”

Savukārt Gita Celma apguvusi loģistiku un šeit ieguvusi arī jaunus draugus: „Astoņi cilvēki, kuri šo specialitāti pabeidzām, bijām ļoti draudzīgi un izpalīdzīgi – kā otra ģimene. Šo profesiju es iesaku tiem, kuri tiešām zina, ka tā noderēs. Noteikti meklēšu darbu šajā jomā. Arī projektu *Jauniešu garantija* iesaku citiem. Zināšanas ieguvu vairāk praksē nekā skolas solā.”

* Nodarbinātības valsts aģentūras projekts

**Lāsmas Reimanes
teksts un foto**

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumu ceturtdien beidza 28 audzēkņi četrās specialitātēs: autoelektriķi, loģistikas darbinieki, ēdināšanas speciālisti un aukles.

Īri maksā, kad ieskaita pabalstu

Daļa Kuldīgas novada pašvaldības dzīvokļu īrnieku iemanījušies īres parādu uzkrāt līdz 180 eiro un tad to dzēst no sociālā dienesta piešķirtā mājokļa pabalsta. Īpaši tas novērojams laukos, secinājusi dzīvokļu speciāliste Elīna Iljina.

Dzīvokļu komisija izskatīja teju 50 jautājumus, kā arī pārskatīja brīvos mājokļus.

MEKLĒ VARIANTUS

Uz nākamo sēdi tiks aicināta īrniece, kurai mājā ar centrālapkuri uzkrāts 297 eiro parāds. E.Iljina skaidroja, ka piedzīt parādu par ūdeni (400 eiro) un siltumu nav domes kompetencē, bet par īri gan. Šis gadījums izskatīts pirms sešiem mēnešiem, tad summa bijusi mazāka. Dzīvokli deklarēti četri cilvēki. Sociālā dienesta darbiniece Vineta Brūdere-Sedliņa sacīja, ka šogad sieviete nav nākusi prasīt statusu. Komisija secināja, ka šis dzīvoklis īrniecei par dārgu, bet pašlaik nav atbilstoša, ko piedāvāt vietā.

Citai kundzei cieniņam vecumā par dzīvokli ar malkas apkuri īres parāds ir 521 eiro. Viņa tur mīt kopā ar 59 gadus vecu dēlu, kurš nestrādā, lieto alkoholu. Sieviete ir arī meita un mazbērni, bet palīdzību nevar sagaidīt. Viņa lūgusi īres maksu pazemināt.

PIEDĀVĀS PAGASTĀ

Kādam vīrietim nāksies aiziet no dzīvokļa, kurā viņš mīt kopš 2011. gada. Tolaik viņš atnācis kā īrnieka aprūpētājs, dzīvojis ar noteikumu: tik ilgi, līdz viņa aprūpe vairs nebūs vajadzīga. Aprūpējama nesen miris, bet vīrietis atsakās aiziet. E.Iljina skaidroja, ka dzīvoklis ir ļoti

sliktā stāvoklī un bez remonta tajā nevar dzīvot. Iemītnieku varētu ievietot *Zilā krusta* patversmē Kabilē, bet tur tagad nav vietas. Viņam tiks piedāvāts kāds brīvs dzīvoklis laukos.

DĒLS ATPAKAĻ NELAI DĪS

Komisija saņēmusi garu vēstuli no sievietes apcietinājumā. Dēls paziņojis, ka jūnijā, kad viņa atgriezīsies, mājās māti vairs nepieņems – to viņa esot nopelnījusi ar uzvedību un dzīvesveidu. Cietumā sieviete nonākusi par neizpildītiem sabiedriskajiem darbiem. Komisijas locekles atzina: nav īsti godīgi, ja kāds atgriežas pēc dažiem mēnešiem cietumsoda un nostājas īres dzīvokļu gaidītāju rindas priekšgalā. Taču likums to paredz.

„PAMATOTĀK NEKĀ VIENAM OTRAM”

Tā komisija atzina, lasot kāda kuldīdnieka iesniegumu. Vīrietis ar sievu un zīdaiņi dzīvo privātā mammas vienistabas dzīvoklī. Viņš pārcietis smagu operāciju, pēc tās jāguļ speciālā gultā, bet istabā to pat nevar ievietot. Abiem ar sievu ir darbs, vienīgi viņam pašlaik slimības lapa, bet sievai – bērna kopšanas atvaļinājums, un nepietiek naudas, lai īrētu privātu dzīvokli. Radi, draugi un paziņas jau ziedojuši naudu operācijai.

Kādam vīrietim ratiņkrēslā komi-

sija piedāvās no pagasta dzīvokļa otrajā stāvā pārcelties uz piemērotāku pirmajā stāvā Kuldīgā.

Valsts policija lūdz piešķirt dzīvokļus divām inspektorēm: viena ar ģimeni pārcēlusies no Jūrmalas un pagaidām dzīvo Skrundā pie vecākiem, otra uz darbu Kuldīgā braukā no Nīgrandes. Abas tika uzņemtas rindā.

VISPIRMS BĀRENIEM UN CIETUMNIEKIEM

E.Iljina informēja, ka pirmās kārtas rindā gaida 13 cilvēku – pārsvarā bāreņi un cilvēki pēc ieslodzījuma. Vispārējā rindā ir 36, daži gaida jau kopš 2012. gada. Lielākā daļa ir ģimenes, kurām ar vienistabas dzīvokli nepietiek. Speciāliste atzina, ka grūti klājas ar maiņas rindu, jo savest kopā divus īrniekus, kuri dzīvokļus apmainītu, gandrīz nav iespējams. „Tiem, kuri gaida maiņas rindā, nav divu līdzīgu stāstu. Kam varam, tiem cenšamies palīdzēt.”

Kopā ar *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* tiek veidots gada plāns, lai izvērtētu, kuros pašvaldības dzīvokļos ir vērts ieguldīt naudu, bet kuros nodot izsolē. Tiks pārskatītas arī daudzdzīvokļu mājas laukos, izlemjot, kuras no iedzīvotājiem atbrīvot, pārceļot viņus vienā. Daudzi mājokļi, kuros neatmaksājas naudu ieguldīt, par tirgus cenu tiek pārdoti īrniekiem.

Inguna Spuleniece

Visi rēķini vienā

Novada deputāti sēdē iebilda pret *Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP)* lēmumu, ka turpmāk iedzīvotājiem par papīra rēķinu būs jāmaksā 96 centi, tomēr uzņēmuma vadītājs Pēteris Gobzemis uzskata, ka tā ir nākotne, jo līdzīgi dara arī citi, piemēram, *Lattelecom* un tālrunu operatori.

Kurzemniekam viņš skaidroja, ka vairumam ir iespēja rēķinu par velti saņemt e-pastā. Tiekot arī domāts, kā to aizsūtīt īsziņā, jo mobilie tālruņi tagad ir gandrīz visiem.

Deputāte Sigita Vaivade domes sēdē izteicās: nav godīgi, ka tiem, kuriem nav e-pasta, īpaši laukos, par papīra rēķinu jāmaksā. Turklāt cena esot pārāk augsta.

P.Gobzemis atbildēja: „Tie uzņēmumi, kas izsūta papīra rēķinu, prasa pat trīs eiro, mēs – tikai tik daudz, lai segtu tiešās izmaksas: papīru, printera uzturēšanu, ceļa izdevumus un algu kurjeram, kuram rēķins jānogādā 4000 pastkastītēs. Kurjeru aprīli vai maijā vairs neizmantosim, papīra rēķinus nogādās kompānija, kas ar to nodarbojas. Turklāt Fizisko personu datu aizsardzības likums neļauj rēķinu pastkastē iemest bez aplokšnes.

Saprotu, ka ir tādi cilvēki, kuriem to saņemt e-pastā ir sarežģītāk, bet no otras puses – viņi taču kaut kā saņem rēķinus par televīziju, tālruni un citiem pakalpojumiem. Pagastos ir bibliotēkas, tur ir internets, un katrs var izveidot sev e-pastu. Esam sākuši sadarbību ar SEB banku un *Swedbank*. Ja klientam ir internetbanka, viņš var doties uz filiāli un vienoties, ka mūsu rēķinus saņem banka un izdara automātisko maksājumu.

Kad pārkārtosim savu datorprogrammu, iedzīvotāji saņems vienu rēķinu par visiem KKP pakalpojumiem. Ir tādi klienti, kuriem rēķinu izrakstām par atkritumiem, ielas tīrīšanu, apsaimniekošanu, kapiem. Tādā gadījumā cilvēks nesaņem četras lapas, par katru maksājot 96 centus. Ceram, ka pēc trim mēnešiem šī programma darbosies,” sola P.Gobzemis.

Tiek strādāts arī pie tā, lai mājās, kuras apsaimnieko KKP, arī ūdens skaitītāja rādījumus iemītnieki nodotu elektroniski.

Inguna Spuleniece

Variācijas par ābolu

Ābols tā bibliskajā, sengrieķu kultūras un folkloras izpratnē – katoļu priesteri Andra Vasiļevska un viņa kādreizējo Liepājas koledžas biedreņu mākslas darbi izstādē *Reiz ābols...* apskatāmi Alsungas tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā.

Kādreizējais Alsungas Sv. Miķeļa katoļu baznīcas, tagad Liepājas Sv. Jāzepa katedrāles priesteris A. Vasiļevskis brīvā laikā vadot meistarklases mākslā un vienā no tām aicinājis Kristīni Vizbuli, Inesi Pāvilu, Vinetu Jaunzemi un Gitu Zanribu kopā veidot akvareļu, grafikas u.c. darbu izstādi.

„Sanācām kopā oktobrī,” stāsta A. Vasiļevskis. „Tā kā bija ābolu laiks, radās tēma par šo augli. Apcerējām to filozofiskā nozīmē, kur tas parādījies bibliskajā nozīmē, kur – sengrieķu kultūrā vai latviešu folklorā. Sarunās veidojās stāsti, kurus esam vizualizējuši. Man bija doma aicināt kursabiedrenes, ar kurām mācījāmies Liepājas lietišķās mākslas koledžā, celt arī kādreiz iegūtās, bet neizmantotās zināšanas, jo tagad strādājam katrs citā, ne ar mākslu saistītā jomā.”

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centra vadītāja Inga Bredovska stāsta, ka vienā telpā top apmeklētāju ābele. Katrs uz papīra ābola var uzrakstīt izstādē gūtos iespaidus, lai mākslinieki redzētu, kādas izjūtas viņu darbi cilvēkos raisījuši.

**Jolanta Hercenberga
Lāsmas Reimanes foto**

Viens no katoļu priesteri Andra Vasiļevska darbiem izstādē *Reiz ābols...*

Arī ikdienā var jautāt

Notāru dienās Kuldīgā notāriem Irīnai Birzniecei un Agrim Jaunpujēnam bezmaksas konsultācijās galvenokārt vaicāts, kā juridiski pareizi sakārtot ar nekustamajiem īpašumiem saistītus jautājumus – mantošanu, dāvināšanu un īres tiesības.

„Sausu muti norunāju,” smeļ I. Birzniece. „Salīdzinot ar citiem notāriem Latvijā, interesentu nebija tik daudz, bet brīnos, kā tajās divās dienās var paspēt pieņemt vairāk. Katra konsultācija bija diezgan ilga. Ja jautājums sarežģīts, saruna ilga pat stundu, piemēram, par īres tiesību pārtraukšanu bez pamatojuma. Cilvēkam bēdīgs stāsts. Līdz sirmam vecumam vienā vietā nodzīvojis, un nu viņu liek ārā no dzīvokļa. Tika jautāts arī par laulāto mantiskajām attiecībām.

Cilvēkus uztrauc nodokļi. Smags ir jautājums par to, ka atālam radniekam bez lielām nodokļu izmaksām nav iespējams uzdāvināt nekustamo

īpašumu. Piemēram, vīrietis ir uzaudzinajis bērnu no pāris gadu vecuma un nevar viņam bez milzīga ienākumu nodokļa nomaksāšanas uzdāvināt īpašumu. Par mazliet vairāk nekā 1400 eiro vērtu dāvinājumu jāmaksā. Arī par testamentiem interesējās.

Nav jau tā, ka ikdienā nedodam padomu, bet Notāru dienas tiek popularizētas masu medijos, un, tiklīdz cilvēkus uzrunā, viņi atceras, ka arī viņiem ir jautājumi, ko vajadzētu sakārtot un par kuriem ir piemirsies. Arī šajā reizē viens atnāca, kuram no 2004. gada nebija sakārtoti dokumenti. Uzzinot par šo iespēju, nācis interesēties.”

Kā pastāsta sekretāre Malvīne Kārklīņa, arī pie notāra A. Jaunpujēna cilvēki nākuši abas dienas: „Iepriekš bija pie rakstījušies četri, bet vairums nāca interesēties un rindas kārtībā konsultējās par sev interesējošiem jautājumiem.”

Jolanta Hercenberga

Sertifikāts ļaus ietaupīt

Kuldīgas ūdens vadītājs Andris Kļaviņš, elektriķis Imants Grundmanis, inženieris Agris Alkšņuzars un galvenā ekonomiste Agrita Cērpa ir gandarīti par uzņēmumam piešķirto energopārvaldības sertifikātu.

Pašvaldības uzņēmums Kuldīgas ūdens (KŪ) saņēmis energopārvaldības standarta ISO 50001 sertifikātu. „Tas dod lielas priekšrocības dažādos Eiropas projektos un iespēju ietaupīt naudu,” skaidro vadītājs Andris Kļaviņš.

„Energoefektivitātes likumā teikts, ka no 1. aprīļa tām iestādēm, kurās elektrības patēriņš ir lielāks par 500 megavatstundām gadā, jāievieš sertificēta energopārvaldības sistēma un reizi četros gados vajadzīgs audits, kas maksā 4000–6000 eiro. Ja tas netiek darīts, jāmaksā soda nauda, kas tiek aprēķināta pēc elektrības un citu energoresursu patēriņa. Negribējām maksāt ne par auditu, ne sodu un nolēmām iet sarežģītāko ceļu – saņemt sertifikātu, kas no šī audita atbrīvo.

Mums ir tiesības sava uzņēmuma energoefektivitāti vērtēt pašiem un ieviest uzlabojumus. Piedevām daudzi Eiropas Sa-

vienības fondi pieejami tikai tiem, kuriem ir šis sertifikāts, un daudzos konkursos tas dod priekšrocību.”

Kopš oktobra trīs speciālisti – vadītājs A. Kļaviņš, galvenā ekonomiste Agrita Cērpa un inženieris Agris Alkšņuzars – Rīgā kursos apguva energoefektivitātes uzlabošanu, bet elektriķis Imants Grundmanis strādāja, lai uzņēmumā tos ieviestu.

Kā jau paveikto A. Alkšņuzars vispirms min iekārtu optimizāciju – daudzviet pagastos, kuru ūdenssaimniecību pārņēmis KŪ, tiek izmantoti pārāk jaudīgi sūkņi un citas iekārtas, piemēram, apsildes ierīces ūdens ņemšanas vietās. Tās tiek nomainītas pret mazāk jaudīgām vai pieregulētām mazākam enerģijas patēriņam, un šis darbs turpinās. Lielākā daļa apgaismes spuldžu nomainītas pret daudz taupīgākām.

**Iveta Grīniņa
Lailas Liepiņas foto**

Onkoloģisko pacientu atbalstam

Biedrības *Dzīvības koks* Liepājas nodaļai ir vairāki jaunumi tiem cilvēkiem, kuriem vajadzīgs atbalsts, saskaroties ar diagnozi *vēzis*, vai tiem, kuri gatavi palīdzēt citiem.

- 13. martā 17.30 sociālā dienesta mācību klasē (Veidenbauma ielā 3, 3. stāvā) nelielu koncertu pavasara un mīlestības noskaņās dāvās Ojārs Strungs. Būs arī pieredzes apmaiņa.
- Līdz 9. aprīlim NVO namā (Klai-

pēdas ielā 96 a) apskatāma fotoizstāde *Mēs esam tepat, lai tevi iedvesmotu.*

- Izsludināta pieteikšanās valsts finansētajai psihosociālās rehabilitācijas programmai *Spēka avots*. Pirmā sešu dienu nometne sāksies 18. martā. Var pieteikties arī tie, kuri šo iespēju izmantojuši nometnēs, ko biedrība *Dzīvības koks* rīkojusi par ziedojumiem.

Inguna Spulniece

DZĪVĪBAS KOKA LIEPĀJAS NODAĻA

• Vadītājas Ilzes Vainovskas tālr.

28343138.

• Darbojas kopš 2013. gada. Tikšanās – mēneša otrajā otrdienā 17.30 sociālajā dienestā.

Ciemosies Dainis Īvāns

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā 15. un 16. martā notiks konference profesionālās izglītības iestāžu vēstures, latviešu valodas un literatūras skolotājiem.

Taču klausīties interesantus lektorus var nākt arī citi. Tā 15. martā no 10.15 par Latvijas atgūšanu runās bijušais Latvijas Tautas frontes priekšsēdis, publicists Dainis Īvāns, bet no 13.30 par aktuālo valodā – Latviešu valodas aģentūras galvenā lingviste Dite Liepa.

Ar valsti vienā gadā un kurzemnieces lepnumu

1. martā sociālās aprūpes namā Valtaiķi Rudbāržos bija lieli svētki – 100. dzimšanas dienā tika sveikta Anna Stabe.

STARP VIENAUDŽIEM

Anna ir gandrīz vai slavenība arī ārpus novada un ne tikai cienījamā vecuma dēļ vien – jau pirms desmit gadiem viņa iekļuvusi LTV raidījumu ciklā *Vienaudži*. Tā veidotāji izvēlējušies desmit labus un stiprus cilvēkus, kuriem bijusi veiksmē piedzimt vienā gadā ar Latviju, pieaugt un pieņemt spēkā gan garīgi, gan fiziski – līdzīgi kā to darīja mūsu valsts. Šo faktu pieminot, jubilāre atsmēj, ka esot pat astoņarpus mēnešus vecāka. A. Stabe starp vienaudžiem bija vienīgā no Kurzemes, jo izceļoties ar īstu kurzemnieces lepnumu un spītu, kā uzsvērts raidījumā.

VĒL GANA MOŽA

Pirms pieciem gadiem skrundenieki Anniņu 95. jubilejā sveica kā vienu no aktīvākajām pensionārēm, kas par spīti gadu nastai turas braši, apmeklē pasākumus kultūras namā, ar senioru klubu brauc ekskursijās, interesējas par notikumiem sabiedrībā un ar spieķīti iet tik mudīgi, ka dažs jaunāks knapi spēj tikt līdzī. Tiesa, tagad spēka nav vairs tik daudz, tāpēc jau dažus mēnešus viņa pārcēlusies uz dzīvi aprūpes namā. Taču prāts vēl gana možs.

NAV GARLAICĪGI

„Nē, garlaicīgi man te nav, un apkārt jauki cilvēki. Šeit ne par ko vairs nav jā rūpējas, plīts pašai nav jākurina,” tā simtgadniece, kura garajā un ne tik vieglajā mūžā nekad par dzīvi nav sūdzējusies.

„Kā cilvēkam mūžs novēlēts, tā arī viņam jādzīvo,” 100. jubilejā noteic Anna Stabe.

Dainas Tafelbergas foto

Skrundas pagastā pavadījusi bērnību un skolas gadus. Mācījies vietējā skolā, kas gan Oskara Kalpaka vārdā saukta, gan Pumpuru ciema nosaukumu nesusi. Augot četru bērnu ģimenē, iemācījies strādāt, turklāt ar prieku, lai gan bijušas ļoti grūtas dienas, tostarp karš. Darba gaitas aizvedušas uz Laidiem, pēc apprecēšanās Anna pārcēlusies uz Skrundu. Brīvvalsts laikā strādājusi par kalponi pie saimniekiem, vēlāk skolā, veikalā, visbeidzot slimnīcā līdz aiziešanai pensijā. Bet arī tad nav mierā sēdējusi – darbojusies sabiedrības labā, mājās kopusi dārzus, adījusi, šuvusi. Pašas ģimenē bērnu nav bijis, tāpēc mīlestību un darbu veltījusi citiem.

SAULES MŪŽU LATVIJAI

Sociālā aprūpētāja Solvita Čepure piebilst, ka līdz ar Anniņu aprūpes namā ienācis gaišums. Visiem esot prieks pie viņas ieiet un aprunāties. Nav viegli šīs iestādes iemītniekiem būt tik ļoti pateicīgiem.

Sveikt dižajā jubilejā ieradusies tuvākie radi un pašvaldības pārstāvji, viņi pasniedza ziedus un dāvanas, sagādājuši muzikālu veltījumu, jo Anniņa savulaik bijusi liela dziedātāja. Tika nolasīts Latvijas prezidenta Raimonda Vējoņa apsveikums. Valsts augstākā amatpersona jubilārei vēl daudz baltu dieniņu un stipru veselību. „Ko citu man vēl vajag, kamēr lemts uz šīs zemes dzīvot?” tā jubilāre. Bet vienaudzei valstij viņa novēl saules mūžu.

Vēlāk ieradās citi sveicēji, diemžēl pansionātā noteikta karantīna un ciemiņiem atvēlētais laiks ir stipri ierobežots.

A. Stabe ir pirmā simtgadniece Rudbāržu aprūpes namā un vienīgā visā Skrundas novadā. Pēc diviem gadiem tik dižu gadskārtu *Valtaiķos* svinēs vēl viena kundzīte, pārējiem vec ļaudīm nav vairāk par 94 gadiem.

Kalpaka pēdās

Pārgājienam *Pa pulkveža Oskara Kalpaka bataljona pēdām* vairākas ģimenes bija rūpīgi gatavojušās, iepriekšējā vakarā sašujot un apleznojot atpazīstamības zīmes – karogus, kas ar lepnumu tika nesti visus 8 km nebūt ne vieglajā maršrutā.

Kā pirms 99 gadiem sākās Latvijas atbrīvošanas cīņas, to šādā vēstures izziņas un atceres pasākumā 3. martā Rudbāržos ceturto gadu aicināja piedzīvot Skrundas jauniešu centrs kopā ar Jaunsardzi un Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljonu.

Šoreiz starta vietā O. Kalpaka Rudbāržu sākumskolas Varoņu zālē pulcējās nepilns pussimts patriotu. Tā kā bija sestdiena, daudzi atsaukušies aicinājumam doties pārgājienā ar ģimenēm, tā stiprinot piederību gan valstij, gan novadam. Jauniešu centra vadītāja Baiba Eversone īpaši slavē Nīkrāces pamatskolas kolektīvu, kas pacienties motivēt savus ļaudis.

Ceļā bija dažādi šķēršļi, tostarp jāpāriet upe. Atbrīvošanas cīņās 3. marts nozīmīgs ar to, ka šajā dienā tika forsēta Venta un sākās uzvarošās kaujas pret lieliniekiem. Ventas vietā pārgājiena maršrutam izvēlēta tās pieteka Koja. Arī tā nav tik viegli pārejama, jo nojauktās laipas vietā tagad pārvilkta trose. Pērn daži iekrituši, šoreiz visi ar pēdējo šķērslī tikuši galā.

Pārgājiena galamērķis bija *Ventaskrastu* mājas iepretim Lēnu baznīcai Nīkrācē, kur Benita un Andris Lielāmeri savā sētā sakūruši ugunsgrūdu. Visi tika cienāti ar SIA *Ceplīni* vārīto zupu. B. Eversone piebilst, ka rīkošanā daudz palīdzējis Rudbāržu jauniešu klubiņš, Latviešu virsnieku apvienība, instruktors Kaspars Rudītis un viņa jaunsargi. „Katru gadu organizatoru un idejas atbalstītāju komanda aug – tā ir lieliska kopības izjūta,” tā B. Eversone.

Gandrīz kā Latvijas brīvības cīņās 1919. gadā tiek forsēta upe, bet šoreiz tā ir Koja, nevis Venta.

Ir arī kritušie – par laimi, tā tikai improvizācija, tomēr jauniešos rosinātas pārdomas par karavīru varonību valsts atbrīvošanas cīņās.

Baibas Eversones arhīva foto

Skolas nav, dzīvība vēl ir

Martā nu jau bijušajā Oskara Kalpaka Rudbāržu sākumskolā mācības nenotiek – darbu turpina rotaļu grupa, kas kļuvusi par Skrundas pirmsskolas izglītības iestādes *Liepziediņš* filiāli.

Līdz slēgšanai bija palikuši pieci skolēni: trīs tagad mācās Skrundas vidusskolā, divi brauc uz Kalveni kopā ar vēl vairākiem mazajiem rudbāržniekiem, kuru vecāki jau iepriekš izvēlējušies pamatskolu kaimiņpagastā.

Savukārt rotaļu grupā ir 12 bērnu un strādā divas audzinātājas. Netiek plānots darbību pārtraukt vismaz līdz vasaras brīvlaikam. Taču rudenī apmeklētība var būt uz pusi mazāka, jo daļa bērnu aizies uz 1. klasi kādā tuvējā pamatskolā, bet 5–6 gadus veco bērnu obligātās mācības (tāpat kā visas *Liepziediņa* sagatavošanas grupas) tiks pārceltas uz Skrundas vidusskolu.

Kā atzīst pagasta vadītāja Dzintra Veģe, pēc oficiālās statistikas bērnodrāznieku Rudbāržos ir vairāk, taču viņi dzīvo ģimenēs, kas šeit tikai deklarējušās, bet faktiski atrodas citur.

Pašlaik skolā strādā viens no trim rudbāržniekiem, kuri dara algotos pagaidu sabiedriskos darbus. Viņš atbrīvo un sakopj sešas telpas, kas nodotas Jaunsardzes un informācijas centram. Līgumu pašvaldība jau noslēgusi, bet jaunie nomnieki vēl nav ieradusies. Pagaidām darbs saglabāts ēku uzraugam un sētniekam-apkopējam, jo jāuztur kārtībā gan apkārtnē, gan sporta zālē, kuru vakaros izmanto jaunieši.

Dz. Veģe piebilst, ka abi pārējie sabiedriskajos darbos iesaistītie pēdējās nedēļas palīdzējuši tīrīt sniegu, kaisīt ceļus un taciņas, savākt parkā kritušos kokus un grāvmālās izcirstos krūmus. Darbs būtu arī turpmāk, un ar Nodarbinātības valsts aģentūras atbalstu varētu algot vairāk cilvēku, diemžēl neesot to, kuri gribētu strādāt.

FUTBOLS STARP ISLANDES KALNIEM UN GEIZERIEM

Kuldīdznieks un futbolists OSKARS DARGIS (24) jau trešo sezonu aizvadīs Islandes 3. divīzijas komandā UMF Einherji, kurā pērn saņēmis gada labākā futbolista balvu. Kurzemniekam viņš stāsta par savdabīgo nokļūšanu šajā zemē, par tās skaisto dabu, futbolista gaitām un iecerēm.

Kā sāki nodarboties ar futbolu?

Sešu gadu vecumā Kuldīgā pie trenera Gvido Treimaņa. Bet pirms tam jau ar brālī un pārējiem puikām spēlējām futbolu pagalmā gandrīz katru vasaras dienu. Bet 14 gados pārcēlos jau uz Rīgu, lai attīstītu un pilnveidotu sevi vēl vairāk.

Kā nonāci Islandē?

Līdz šim futbolu spēlēju Latvijā, pārstāvēt komandas Skonto un Metta/LU. Bet grūti bija izdzīvot kā profesionālim, turklāt klubi kavējās ar algu. Sapratu, ka tā spēlēt vairs nevēlos, un pirms trim gadiem pienāca pārdomu brīdis: vai nu karjeru beigt, vai skatīties uz ārzemēm.

Vienubrīd biju tuvu karjeras beigām, pat sāku meklēt darbu, beigās uzgāju interneta vietni Fieldoo.com. Tajā treneri, aģenti un spēlētāji no visas pasaules liek sludinājumus, viens otru meklējot. Man uzrakstīja treneris no Islandes 1. divīzijas komandas un interesējās, vai esmu brīvais aģents un meklēju komandu. Tomēr klubs izvēlējās citu spēlētāju, bet es šim trenerim pajautāju, vai nav citas komandas, kura meklē vārtsargu. Jā, pēc divām nedēļām man vietnē Facebook uzrakstīja viens islandietis, piedāvājot spēlēt komandā UMF Einherji 3. divīzijas čempionātā. Viņi uz gadu piedāvāja tādas pašas līguma nosacījumus kā iepriekšējā komanda (algu, dzīvošanas un ceļa izdevumus).

Kāds ir tavs klubs, tā vēsture, treniņu apstākļi, stadions?

Komanda UMF Einherji ir no pilsētas Vopnafjörduras (Vopnafjörður), tā spēlē Islandes 3. divīzijā. Braucot šurp, domāju: „Kas ir Islande? Futbola rangā noteikti zemāka nekā Latvijā.” Pirms atbraukšanas priekšstats bija tāds, ka 3. divīzijas vienība spēlē daudz veteranu – kungu ar lieliem punciem. Realitāte bija citādāka. Komandā daudzi jauni, spēcīgi, talantīgi puīši. Patkami pārsteidza laukumu kvalitāte, darba organizācija, spēles, treniņi, arī ģērbtuvēs ļoti labas. Pilsētā, kurā ir tikai 700 iedzīvotāju, ir divi augstas klases futbola laukumi. Citām 3. divīzijas komandām mājas spēļu laukumi ir labāki nekā Latvijas virslīgas klubiem. Islandē futbola spēlēšanu izbūvē daudz vairāk nekā dzimtenē. Klubs ir viens no vecākajiem Islandē, dibināts 1925. gadā. Tas īsti nav profesionāls, vairāk amatieru, bet darba organizācija ir ļoti profesionāla līmenī.

Kādas ir komandas sekmes?

Šī sezona vēl nav sākusies, pastāstīšu par divām iepriekšējām. Pirmajā gadā tā izcīnīja trešo vietu. Nedaudz pietrūka, lai cīnītos par iekļūšanu 2. divīzijā. Mūsu komandas mērķis katru sezonu ir nemainīgs – tikt uz augstāku divīziju. Pagājušajā sezonā visu laiku sešas komandas cīnījās par uzvaru. Mūsējā vairāki satraumējās, radot robus sastāvā, un beigās palikām sestie. 3. divīzijā startē desmit komandu, bet 2. divīzijā – 12. 1. divīzijā vairums spēļu tiek translētas nacionālajā televīzijā. Tāpēc ir liela motivācija cīnīties par augstākām vietām. Te tiek domāts par kluba ilgdzīvošanu.

Čempionāts sākas maija vidū un rit līdz septembra beigām – tikai pieci mēneši. Bet šeit ir skarbi laikapstākļi. Vasarā vidējā gaisa temperatūra ir +12 grādi un visu laiku pūš auksts vējš. Interesanti, ka pērn sniegu piedzīvoju pat 4. jūnijā. Bet pirms oficiālā čempionāta ir Islandes kauss un Ziemas kauss. Ar visu gatavošanos pirms sezonas un čempionātu Islandē pavadu vairāk nekā astoņus mēnešus.

Pastāsti par pilsētu, kurā dzīvo!

Pirms braukšanas uz Islandi gūglē ilgi meklēju savu jauno pilsētīņu. Uzraku divas bildes un uzzināju, ka šeit dzīvo 700 cilvēki. Vopnafjördura atrodas ziemeļos, 700 kilometrus no galvaspilsētas Reikjavikas. Latvieši to noteikti nesauks par pilsētu, drīzāk par ciematīņu. Taču šeit ir forši. Daudz bērnu un jaunu cilvēku, ir

„Pilsētīnā neviens neslēdz ciet nedz mašīnas, nedz mājas un dzīvokļus. Viens otram ļoti uzticas. Bet varbūt tāpēc, ka islandiešiem nekā netrūkst.”

treniēru zāle, slimnīca, veikali – visi apstākļi tādi, lai dzīvotu pietiekami labi. Vieņīgi trūkst kino vai boulinga zāles. Taču ir divas vietas, kur var uzēst burgerus un picas. Visvairāk priecājos par fenomenālo dabu – kalniem un okeānu.

Kādi ir islandieši: kluši un noslēgti vai tomēr draudzīgi?

Ir dzirdēts, ka lielajās pilsētās viņi nav tik draudzīgi, bet manējā visi ir ļoti atvērti, smaidīgi. Visu laiku mani sveicina. Interesanti, ka pirmajā gadā Islandē saņēmu tik daudz apskāvienu, cik nekad mūžā nebiju saņēmis. Visi aicina ciemos, un ir izteikti pozitīva domāšana. Teju visi ļoti labi pārvalda angļu valodu. Ja vajadzēs palīdzību, viņi noteikti steigs palīgā.

Pirmajā sezonā kopā ar klubu īpašnieku trenējāmies svaru zālē. Biju nesen ievācies mājoklī, un viņš jautāja, vai man mājās ir tosteris. Es atbildēju, ka nav, bet labprāt gribētu. Kluba īpašnieks izskrēja no zāles un nozuda. Kad beidzu treniņu un iekāpu mašīnā, redzēju, ka uz krēsla stāv jauns tosteris. Neierasti, ka mūsu pilsētīnā neviens neslēdz ciet nedz mašīnas, nedz mājas un dzīvokļus. Šeit cilvēki viens otram ļoti uzticas. Bet varbūt tāpēc, ka islandiešiem nekā netrūkst.

Kāds ir tavs ikdienas ritms?

Pašlaik ļoti vienkāršs: piecēļos, pabrokastoju, aizeju uz svaru zāli, vakarā ir komandas treniņš. Tā kā komanda nav profesionāla, lielākā daļa puīšu strādā. Arī es caur paziņanos mēģinu atrast darbu. Ir garlaicīgi visu dienu sēdēt mājās, tāpēc cenšos strādāt un spēlēt futbolu.

Vai spēļu ritms ir krasi atšķirīgs?

Ja spēle sākas ļoti agri, aizlidojam dienu iepriekš. Paliekam viesnīcā, nākamajā dienā spēlējam un pēc duļa vakarā lidojam mājās. Citreiz spēle ir dienas vidū. Tad no rīta paspējam aizlidot uz maču un vakarā

atpakaļ. Bet ceļošana attiecas uz izbraukumiem. Mājas dueļos viss ir vienkārši – stadionā ierodos divas stundas pirms mača, nospēlēju un dodos mājās. Visu laiku trenējos un spēlēju.

Kādu tautību pārstāvi ir tavā komandā, kādas jums attiecības?

Pārsvārā ir islandieši, esmu vienīgais latvietis. Visus iepriekšējos gadus bijuši bulgāri. Arī šogad būs trīs bulgāru legionāri, iespējams, pat četri. Viņi aktīvi lobē savus tautiešus. Es esmu pa vidu starp islandiešiem un bulgāriem, taču draudzējos ar abām grupām. Pirmajā gadā bija arī amerikānis, tad bija interesantāk. Iespējams, pievienosies viens lietuvietis.

Vai ar komandas biedriem ir profesionālas vai arī draudzīgas attiecības?

Esam ļoti draudzīgi arī ārpus laukuma. Bieži notiek komandas saliedēšanas pasākumi. Kopā skatāmies Anglijas premjerlīgas spēles vai citus futbola mačus. Ejam pie kāda

ciemos, grīlējām gaļu, spēlējām Xbox. Pārsvārā pēc spēlēm, īpaši pēc izbraukuma dueļiem, ir komandas vakariņas. Piemēram, Reikjavīkā kopā braucām uz restorānu. Arī pēc mājas spēlēm parasti visi aizejam paēst.

Vai izjūti sāncensību?

Vairāk to jūtu starp vietējiem futbolistiem. Mēs, legionāri, spēlējām regulāri, un mūsu uzdevums arī ir būt labākajiem. Visu laiku tiek izvērtēts, vai esam labāki nekā vietējie. Jo ārzemnieki nākuši no augsta līmeņa komandām. Piemēram, visi bulgāri savulaik spēlējuši savas valsts augstākajā līgā, tāpat kā es esmu spēlējis Latvijas virslīgā. Viens no komandas biedriem kādreiz nopirktis par 150 tūkstošiem eiro. Citās komandās vairums spēlētāju ir no Balkānu valstīm ar ļoti labām prasēm: gan futbola domāšanā, gan tehnikā.

Vai no legionāra tomēr prasa vairāk?

Ja esmu atbraucis, tad jārada vislabākā spēle. Nekādā gadījumā nedrīkst slinkot vai būt pavīris. Vietējiem futbolistiem treniņos patīk, ka ārzemnieki cīnās ar pilnu atdevi. Es vienmēr gan treniņos, gan spēlēs cenšos parādīt vislabāko sniegumu. Ja jau šeit esmu trešo gadu, domājams, klubs ir apmierināts. Pagājušajā gadā izpelnījies komandas gada labākā futbolista balvu. To noteica iekšējais balsojums.

Tu ieminējies par ceļošanu uz spēlēm citās Islandes pilsētās.

Biju pārsteigts, ka Islandē klubi uz spēlēm lido ar lidmašīnu. Latvijā braukājam tikai ar autobusu. Pirmajā gadā braucām uz spēli Islandes otrā galā – Vestmanu salās, un tad ar autobusu braucām apkārt teju visai valstij. Tā bija pirmā reize, kad uz spēli devāmies pa zemi un ceļā bija jāpavada kādas astoņas stundas. Visu laiku skatījies apkārt, baudot skaisto un neskarto dabu, – vienkārši nevarēju gulēt, jo vēlējos

Oskars vārtos.

Kuldīdznieks izbūvē Islandes pasakaino dabu.

Skats uz Islandes 3. divīzijas komandas UMF Einherji stadionu.

„Vārtsargiem Islandē dzīve ir grūta, jo pūš spēcīgs vējš, mainot bumbas lidojumu. Neko darīt – jāpierod.”

Latviešu vārtsargs rāda meistarību, neļaujot pretiniekam iesist bumbu.

Kopā ar komandas biedriem prieks par uzvaru.

Skats pa Oskara dzīvokļa logu nelielajā pilsētīnā Vopnafjördurā.

vārtsarga darbības aspektos esi progresējis?

Jā, kopš esmu šeit, ir izdevies nospēlēt visas spēles. Iepriekšējās divas sezonas neizlaidu nevienu. Priecājos, jo pārvarēju gan konkurenci, gan nelielus savainojumus. Pozitīvā ziņa par sevi nedaudz brīnos. Domāju, ka esmu kļuvis mierīgāks. Vairāk analizēju spēli un esmu drošāks izgājienos no vārtiem. Islandē piekopju britu futbolu: bumbu sit uz priekšu, ir daudz centrējumu un fiziskās cīņas – neviens netiek žēlots. Bet man patīk, jo tā ir istu vīru spēle. Bet vārtsargiem Islandē dzīve grūta, jo pūš spēcīgs vējš, mainot bumbas lidojumu.

Kā ar individuālo statistiku? Vai izdevās sasniegt ko ievēriņas cieniņgu?

Pirmajā gadā individuāli neizcēlos, bet pērn čempionātā no 18 mačiem iznāca sešas sausas spēles (pretinieki neguva vārtus – aut.). Tas bija līgas labākais rādītājs. Kaut gan palikām vien sestajā vietā, vienībai bija trešā labākā aizsardzība. Domāju, ka tas ir arī liels mans nopelns. Mans sniegums patiesi bija labs, tāpēc cerēju, ka tas radīs interesi no kādas spēcīgākas komandas. Taču piedāvājumi diemžēl nesevoja.

Pastāsti par spilgtāko spēli! Pagājušajā sezonā izdevās trīs sausas spēles pēc kārtas. Divās komanda bez manis vārtos noteikti būtu zaudējusi. Nācās ļoti daudz glābt. Vienā mūsējie visu spēli nespēja tikt pāri laukumā centram, turklāt 80. minūtē uz mūsu vārtiem tika notiekts 11 metru soda sitiens. To man izdevās atvaīrīt, un beigās komanda 90. minūtē izrāva laimīgu uzvaru. Uz šo maču bija atnākuši ap 300 līdzjutēju. Fani dziedāja dziesmas, sīta bungas – lieliska atmosfēra! Un, kad

noskanēja finālsvilpe un izcīnījām uzvaru, mūsu fani izskrēja laukumā un steidzās apsveikt.

Latvijā pēc uzvarētas spēles pasmaidām un pasmejamies, bet šeit uz laukuma ir svinības. Visi nostājas aplī, ģērbtuvēs ieslēdz mūziku, kapteinis izkliež visādus tekstus un uzmundrina. Pārējie lēkā, dejo un iet pa gaisu! Bet, ja komanda zaudē, tad var dzirdēt, kā blakus ārdās pretinieki un tā cenšas otruš pazemat.

Tu par spēlēšanu saņem algu, taču Islandē dzīve ir dārga.

Manuprāt, Islande ir otra vai trešā dārgākā valsts Eiropā. Pārtika ļoti dārga, tāpēc skatos, ko pārku. Man ir apmaksāti dzīvokļa un ceļa izdevumi, bet pārtika jāpērķ no savas kabatas. Pēc sezonas, kad uz lauku atgriezies Latvijā, viss šķiet ļoti lēts. Islandē viss ir trīs vai pat četras reizes dārgāks. Latvijā neliels siera gabaliņš maksā aptuveni 2 eiro, Islandē būs 10–12 eiro. Trīs gadus tā arī ne reizi neesmu nopircis sieru. Bet citādi ēdu visu, ko vēlos. Ar nopelnīto ir gana, un es dzīvoju ļoti labi.

Kas bez dabas vēl tev patīk?

Stabilitāte – tas, ka saņemmu labu naudu un vietējie mani ir pieņēmuši. Pats brīnos, bet Islandē sāku justies kā mājās. Man patīk labā dzīves kvalitāte un tas, ka visi apkārt ir laimīgi. Lai gan ir dzirdēts, ka Islande ir depresīvākā valsts Eiropā, es to nejutu. Tur viss ir sakārtots. Tas, kas man apsolīts, tiks izdarīts. Iespējams, ka drūms noskaņojums

ir ziemā, taču tad es esmu Latvijā.

Vai Latvijas nepietrūkst?

Protams, pietrūkst. Visvairāk māju pietrūka pirmajā gadā. Pirms došanās uz Islandi domāju: „Kas tad tur – aizbrauc, piecus mēnešus padzīvo ārzemēs un brauc atpakaļ!” Bet tā nav. Tomēr esmu viens nezināmā vietā. Ne te draugu, ne izklaides. Kad esmu viens, ir ļoti grūti. Tad var just, cik ļoti pietrūkst māju, valodas, draugu un visa, kas saistās ar Latviju. Islandē atrodos svešā vidē ar svešiem noteikumiem. Pirmajā gadā sapratu, cik ļoti milu Latviju. Lai gan šis jau ir

Vai par treneri darbu nedomā?

Pēc futbolista karjeras beigām noteikti iešu studēt. Skatīšos, kādas iespējas Latvijā.

„Kad esmu viens, ir ļoti grūti. Tad var just, cik ļoti pietrūkst māju, valodas, draugu un visa, kas saistās ar Latviju.”

Studijas un darbu noteikti meklēšu saistībā ar sportu. Varbūt varētu piestrādāt par vārtsargu treneri vairāk pieaugušiem puīšiem.

Nesen biji Apvienotais Arābu Emirātos. Kādi iespaidi?

Tur devos tāpēc, ka, divus gadus dzīvojot Islandē, maz iznāca izjust silto laiku. Pēc lielākas atpūtes ar draudzeni izlēnām doties uz Emirātiem. Pavadijām desmit dienas, un pēc divu gadu pauzes beidzot piedzīvoju +25 grādus. Vārēju nopeldēties jūrā, pludmalē izbaudīt sauli un uzkrāt D vitamīnu, kura man pēdējos gados noteikti pietrūcis. Apskatīju Dubaju un Abu Dabi – fantastiskas vietas! Iesaku aizbraukt, ja ir tāda iespēja.

Esī spēlējis vairākas Latvijas jauniešu izlases. Vai redzi sevi arī nacionālajā izlasē?

Jā, esmu pārstāvējis Latvijas jauniešu izlases no U-17 līdz U-21. Man tas šķiet karjeras lielākais sasniegums. Bet, runājot par nacionālo izlasi, vispirms jāietiek augstākajā līgā. Man lielā izlase ir tālu. Ja izdotos pacelties uz Islandes augstāko divīziju un parādīt sevi tur, varētu sākt šo jautājumu cilāt. Bet īpaši

par to nedomāju un koncentrējos darbam šeit.

Vai redzi sevi kā profesionālu futbolistu?

Pats sev apsolījos, ka spēlēšu tik ilgi, kamēr kāds mani gribēs, kamēr par to saņemšu atalgojumu un varēšu normāli dzīvot. Šādu mērķi izvirzīju pirms vairākiem gadiem, un nekas nav mainījies. Galvenais, lai veselība kārtībā, tad varēšu ar futbolu pelnīt. Pašlaik no sezonas uz sezonu to izbaidu.

Vai par treneri darbu nedomā?

Pēc futbolista karjeras beigām noteikti iešu studēt. Skatīšos, kādas iespējas Latvijā.

Studijas un darbu noteikti meklēšu saistībā ar sportu.

Varbūt varētu piestrādāt par vārtsargu treneri vairāk pieaugušiem puīšiem.

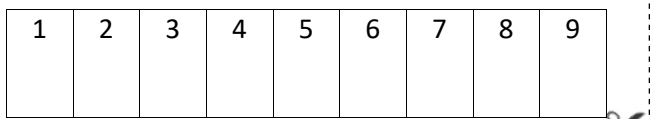
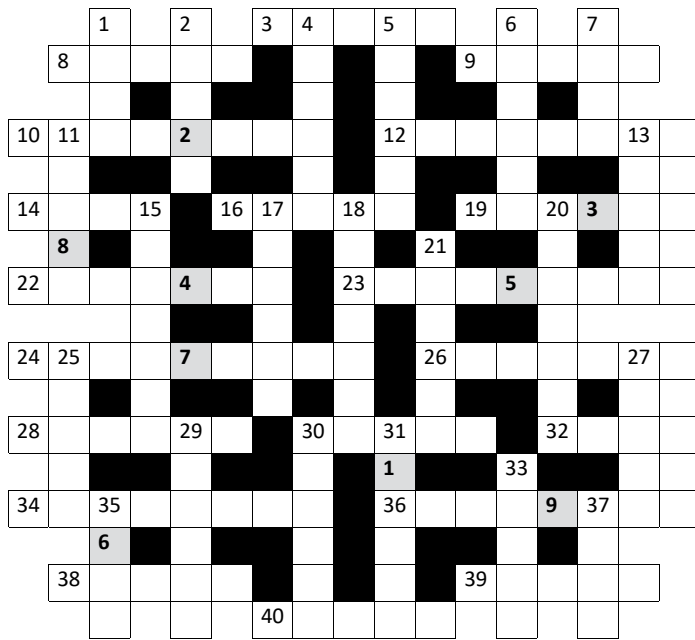
Nesen biji Apvienotais Arābu Emirātos. Kādi iespaidi?

Tur devos tāpēc, ka, divus gadus dzīvojot Islandē, maz iznāca izjust silto laiku. Pēc lielākas atpūtes ar draudzeni izlēnām doties uz Emirātiem. Pavadijām desmit dienas, un pēc divu gadu pauzes beidzot piedzīvoju +25 grādus. Vārēju nopeldēties jūrā, pludmalē izbaudīt sauli un uzkrāt D vitamīnu, kura man pēdējos gados noteikti pietrūcis. Apskatīju Dubaju un Abu Dabi – fantastiskas vietas! Iesaku aizbraukt, ja ir tāda iespēja.

Kārlis Komarovskis
Oskara Dargā arhīva foto

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Anda Straume.

Risinājumu gaidām līdz 14. martam.

Horizontāli: 3. Māla, cementa grīda. 8. Vairākkārtīgs skaņdarbs. 9. Savstarpēji saistītu cilvēku vai dzīvnieku kopums. 10. Simtā daļa no kāda lieluma. 12. Mājkalpotāja (novec.). 14. Priežu mežs. 16. Rezekli veidojošs produkts no jūras aļģēm. 19. Režģis. 22. Izgarojumi. 23. Novietoties sēdus no guļus stāvokļa. 24. Parīzes cietoksnis. 26. Latviešu dzejnieka Veidenbauma (1867–1992) vārds. 28. Bulta. 30. Aizžogojums upē zivju ķeršanai. 32. Sieviešu tērps Indijā. 34. Gaiša, patīkama; priedīga (pārn.). 36. Latviešu dzejnieks (1937–1977). 38. Ilgāku laiku valstīt pa muti sūkājot, spaidot, košļājot. 39. Tāds, ko var lietot uzturā. 40. Seno latgaļu pilskalns.

Vertikāli: 1. Mākslas nozare. 2. Celt stāvus. 4. Suķe. 5. Īpašas sistēmas revolveris. 6. Īpašs trauku skapis. 7. Vienreizēja rīcība, darbība. 11. Neviendabīga. 13. Pāra izvadorgāns. 15. Vienmuļi, monotoni runāt. 17. Vistu tēviņš. 18. Sportā viens no galvenajiem svarcelšanas paņēmieniem. 20. Apgabala pārvaldnieks Senajā Persijā. 21. Indiāņu tauta Meksikā. 25. Ventas pieteka. 27. Ļoti vērtīgi. 29. Piedalīties ķīmiskā reakcijā. 30. Liels braucamais ceļš kalnos. 31. Skriet liču, loču. 33. Kalve. 35. Dabiskas ūdensteces. 37. Lietošanas maksa.

Pareizā atbilde: FIGURĀLISTS

(mākslinieks, kas savos darbos attēlo cilvēkus vai dzīvniekus kustībā, darbībā).

Atbildes

Horizontāli: 1. Polka. 4. Pagūt. 7. Malka. 10. Laidars. 11. Bostona. 12. Efeja. 13. Sens. 16. Poga. 17. Specifika. 18. Tase. 20. Sala. 22. Elkonis. 24. Kālis. 25. Stute. 26. Versija. 28. Sūce. 30. Tume. 32. Stāvoklis. 34. Cers. 35. Īves. 38. Aplis. 41. Sēnālas. 42. Onkulis. 43. Apsēt. 44. Ezers. 45. Tūska. **Vertikāli:** 1. Pulss. 2. Laidnis. 3. Alas. 4. Pase. 5. Grieži. 6. Tūba. 7. Masa. 8. Leonora. 9. Adata. 14. Apse. 15. Akts. 18. Takts. 19. Elite. 20. Safīt. 21. Avene. 23. Ods. 26. Veto. 27. Acis. 29. Cirtnis. 31. Uzvalks. 33. Omlete. 34. Ciska. 36. Susla. 37. Klāt. 38. Aste. 39. Sods. 40. Skūt.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga, Ausma Kreidere, Ojārs Silkans.

Atzinējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē.

INTERESANTI

Jauns vēža tests

Džona Hopkinša universitātes (ASV) zinātnieki izstrādājuši jaunas asins analīzes *Cancer SEEK*, kas dod cerību diagnosticēt astoņu veidu ļaundabīgo audzēju, pirms tas izplatījies ķermenī. Zinātnieki uzsver, ka vajadzīgi tālāki pētījumi, pirms šīs analīzes varēs padarīt plašāk pieejamas. To izmaksas svārstās ap 500 eiro. Pagaidām eksperimentos tās ar 70% garantiju apstiprinājušas olnīcu, aknu, zarnu, aizkuņģa dziedzera, barības vada, taisnās zarnas, plaušu un krūts vēzi tiem pacientiem, kuriem tas jau iepriekš diagnosticēts pēc simptomiem. Pirmajiem pieciem veidiem analīzes sasniedza pat 98% varbūtību. 83% gadījumu tests spēja noteikt arī audzēja vietu ķermenī. Analīzes nav invazīvas, tās balstās 16 vēža gēnu DNA mutācijās un desmit dažādu proteīnu biomarķeros.

MANS DZĪVNIKS

Labsirdīgi un pakļaujas dresūrai

„Tie ir ļoti aktīvi, bet mīļi suņi,” saka divu amerikāņu Stafordšīras terjeru saimnieki Anda Goršanova un Klāvs Dermaks no Rumbas pagasta Novadniekiem.

„KĀ AR MAZIEM BĒRNIEM”

Anda strādā *Latvijas Pastā* par piegādes operatoru. Par vaļasprieku viņa sauc sportu, viņai patīk skriet. Bet lielāko daļu brīvā laika aizņem divi suņi: „Tā kā ar maziem bērniem: ja kaut kur gribas aizbraukt, jāmeklē, kas pie-skata. Ja esam kādu dienu prom, vecāki atbrauc un izved tos laukā izskrieties.” Anda un Klāvs rūpējas par sešus gadus veco Džeidu un trīs gadus veco Rafaelu. „Džeidu paņēmu, kad tā vēl bija kucēns, bet puiku – pirms gada. Uzskatu, ka ņemt pieaugušu suni nav jābaidās. Protams, tam jau bija savs raksturs, bet var iemācīt daudz jauna,” stāsta Anda.

Klāvs Dermaks un Anda Goršanova ar saviem amerikāņu Stafordšīras terjeriem Džeidu un Rafaelu.

NAV NIKNI – VAIRĀK MĪLĪGI

„Man suņi ir jau no bērnības,” stāsta Anda. „Iepriekšējais bija ļoti nikns, tāpēc tagad šķirnēm pievērsu uzmanību, lasīju internetā, kāda katra ir. Kad paņēmu Džeidu, sapratu, ka man būs vēl viens šīs šķirnes suns. Kā teiciena: „Kas var būt labāks par vienu stafu? Divi stafu!” Mani tracinā tas, ka lielākā daļa cilvēku domā: šie ir tikai cīņas suņi. Pat uz ielas no tiem baidās: „Ak, šausmas, kādi rīkļu rāvēji!” Bet tas ir nevietā. Pats galvenais ir tajā, kā suns izaudzināts, jebkuru šķirni var izaudzināt par briesmīgu suni. Mums, stafu saimniekiem, vietnē *Facebook* ir domubiedru grupa, kurā dalāmies pieredzē, tiekamies arī klātienē. Stafu nav nikni – vairāk mīļīgi. Tie ir lab-

ANDA GORŠANOVA IESAKA:

- nebaidīties ņemt amerikāņu Stafordšīras terjeru, ja īpašnieks dzīvo dzīvoklī, jo sunim ir gluda, isa spalva un tas nav radināms pie ķēdes,
- suņiem vajadzīgas nodarbes.

sirdīgi un pakļaujas dresūrai, labi saprotas ar bērniem. Citu šķirni nemaz vairs negribētu,” atzīst saimniece. Šo suņu īpašniekiem pat izveidots apģērbu zīmols.

Mīļiem noteikti vajadzīga nodarbe: „Tiem patīk daudz skriet. Mums tepat ir mežs, suņi var kārtīgi izskrieties. Stafordšīras terjeri mēdz būt arī spītīgi, piemēram, ja Rafaelš kaut ko nedabū, prot iespītēties un darīt palaidnības.”

PROT DARĪT BLĒNAS

Tas esot kā rituāls: kad Anda atnāk no darba, uzreiz dodas laukā ar suņiem. „Ar Džeidu esam gā-

juši arī uz suņu skolu, bet, tā kā pārvācāmies uz Novadniekiem, neiznāk izvadāt. Viņa diezgan labi klausīja, un gribam meklēt kinologu, lai suņiem ir kārtīgs raksturs. Atceros, ka Džeida līdz četriem gadiem bija ļoti nepaklausīga – grauza visu, ko varēja, bet tagad kļuvusi mierīga un blēņas vairs nedara. Suņi netiek atstāti vienā telpā, ja neesam mājās, jo kopā var sadarīt vēl lielākas blēņas, piemēram, izgrauzt durvīs caurumu.”

Speciāla barība neesot jādod: „Mēs dodam kautuvē nopērkamus gaļas atgriezumus, vārām ar rīsiem vai auzu pārslām, dodam arī sauso barību. Rafaelam garšo viss – vasarā apēdīs gan burkānus, gan gurķi, gan papriku un ābolus.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

Romāns par Majakovski

Kuldīgas bibliotēkā pieejams spāņu rakstnieka **Huana Boniljas** romāns par krievu dzejnieku **Vladimiru Majakovski** *Bez biksēm ienākt aizliegt*.

Lūkdamies caur V.Majakovska (1893–1930) karstasinīgās, daudzšķautņainās personības prizmu, autors meistarīgi uzbur trauksmaino, gaidu un neziņas pilno gaisotni, kāda valdīja revolūcijas laika Krievijā. Te tika kārtoti rēķini ar dzīvi un kalta jauna realitāte, te kaislības sīta augstu vilni, un Majakovskis, gigantiskais skaistulis ar klintī kalto seju, kurš patika meitenēm un izraisīja šausmas vīriešos, bija šī laikmeta balss. Dzejnieka piesātinātā radošā un mīlas dzīve, kas pārkāpa teju visas konvencionālās morāles normas, H.Boniljam kalpojusi par neizsmeļamu iedvesmas un fantāzijas avotu.

BĒRNU MĪKLA

Divi logi, divi stabi, abi kopā turas.

Maza kaste, pa vidu ripa, augšā desas likums.

Viņam ir taisna muguriņa, apaļš vēders, viena kāja, un reizēm viņš rūc.

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Māra Maka atmiņas

„Skolā sāku mācīties 1945. gada rudenī, vienu gadu vēlāk, nekā vajadzēja,” atceras Māris Maks, skolotāju Malvīnes un Anša Maku dēls.

Ar Māri autore iepazīnās 2015. gadā, kad Nīkrāces pagasta pārvaldes vadītāja Benita Lielāmere iedeva viņa telefona numuru. Sākumā sarunas notika neklātienē, un satikties izdevās 2016. gadā, kad Māris kopā ar brāli Kārli Maku, bijušo Ciecres internātskolas direktoru, atbrauca uz Nīkrāci.

NO LIEPĀJAS UZ TĒVA MĀJĀM

Malvīne Maka (dz. Rēdliha) un Ansis Maks skolā sāka strādāt 1943. gadā. Malvīnes vecākiem netālu no Alturpes bija 20 ha liela saimniecība *Siliņi*. Malvīnes tēvs Latvijas brīvvalsts laikā bija ieguvis zemi, sācis būvēt ēkas un saimniekot. Ģimenē bija deviņi bērni, bet seši nomira, jo laiku pa laikam uznāca difterijas epidēmija. Malvīne un māsas Irma un Valija izdzīvoja. Tā kā Malvīne bija jaunākā, tēvs gribēja, lai

meita iegūst izglītību, un sūtīja mācīties. Jelgavas Pedagoģijas institūtā viņa ieguva skolotājas diplomu un sāka strādāt Liepājā.

Ansis Maks strādāja Liepājas termoelektrocentrālē (TEC) par elektriķi, un 30. gadu vidū šis uzņēmums nodarbojās ar Nīkrāces elektrifikāciju. Tad arī tēvs ar māti iepazīšies, 1937. gadā apprecējušies, un ģimenē piedzimuši dēli Māris un Kārlis. Malvīnes tēvs bijis mūrnieks, viņa vadībā skolai tapusi piebūve, kurā ierīkota sausā tualete. 1939. gadā tēvs nomiris, un Maku ģimene no Liepājas pārcēlusies uz Nīkrāci saimniekot viņa mājās.

PAGRABĀ UZ KARTUPEĻIEM

Kara laikā Maku ģimene nospriedusi prom nebraukt un pārlaidusi to Nīkrāces karstākajā punktā. Māris atceras: „Savas mājas pametām un devāmies uz *Kvāšiem*, jo tur dzīvoja mammas māsa. Netālu bija grava, ierīkōjām bunkuru, kurā slēpāmies, līdz mūs pārsteidza krievu karavīri un lika aizvērties. Nekas cits neatlika, kā steigā sakravāties un

naktī pa laukiem doties prom.

Cauri Nīkrācei devāmies uz *Mežgaļiem*. Tā bija divstāvu māja ar dīķīti pagalmā un pagrabu. Slēpāmies pagrabā. Tur uz sabērtiem kartupeļiem mūsu ģimene gulēja, otrā pusē līdzīgi gulēja Šopu ģimene ar diviem bērniem. Viņiem bija puisītis, kurš saslima ar difteriju. Vecāki pasauca medmāsu no karaspēka daļas, kura puiku apskatīja un teica, ka tā esot angīna. Tā kā zēns nesaņēma pienācīgu ārstēšanos, viņš mūsu acu priekšā nosmaka. Zēna māsa Maija izdzīvoja, pēc kara izmācījās un strādāja par mākslas skolas direktori Rīgā.”

SŪTA UZ RUDBĀRŽIEM

„Nīkrāces skolā par direktoru strādāja Jānis Blūms, bet pēc viņa aiziešanas – Olga Bože. Nīkrāce ietilpa Aizputes apriņķī, tāpēc direktorei vajadzēja braukt uz Aizputi. Vienā reizē viņa saaukstējās un saslima ar meningītu, bet to tik viegli nevarēja izārstēt, jo trūka penicilīna. Bože nomira un tika guldīta Miera kapos.

Pēc kara Rudbāržos tika uzbū-

Mežgaļi 1940. gadā. Vēlāk kara laikā tur pagrabā slēpās Maku un Šopu ģimene.

vēta elektrostacija. Tēvam nebija skolotāja izglītības, un viņš aizgāja strādāt par elektriķi. Mammu 1949. gada februārī norīkoja strādāt par skolotāju Rudbāržos, bet skolotāju N. Baltiņu atsūtīja uz Nīkrāci, un viņa kādu laiku bija direktore Božes vietā.

Salikām savas pauniņas zirga ragavās, jo vēl bija ziema, un

Dzintra Liekmane
(Grāmatas
fragmenti.
Sākums 2016. gada
24. oktobrī.)

devāmies uz Rudbāržiem. Tur mums iedeva lielu istabu, bet, tā kā neilgi pēc mūsu ierašanās Rudbāržos sākās runas par jaunu izvešanu, mantas nemaz nepakojām ārā. Vecāki domāja, ka mūs noteikti aizvedīs, jo esam ienācēji. Par laimi, tā nenotika, un mēs palikām Rudbāržos dzīvot.”

(Turpmāk vēl.)

PRIEKĀ AVOTI

Nodarbošanās jāmaina, lai ir interesanti

„Darbs man ļoti patīk, un būtu grūti darīt to, kas nepatīk,” saka Kables kultūras nama jaunā vadītāja Maija Ansberga, kura tur strādā kopš novembra.

Rokdarbi

„Skolas laikā man patika rokdarbi. Kādu laiku biju pārtraukusi, bet nu atsāku. Meita Evelīna prasīja, lai noadu šalli. Kādreiz adīju zeķes, cimdus, džemperus, tagad cenšos atcerēties, kā to dara. Arī astoņgadīgā meita mācās adīt. Skolā izšuvu gleznu ar ziemas ainavu un tagad domāju, ka vajadzētu atkal izšūt kaut ko lielu. Gribas darīt ko lietderīgu, lai nav jāsēž pie datora.”

Dārza darbi

„Drīz palodzes būs pilnas ar puķu stādiņiem. Mums ir arī mazdārziņš un siltumnīca. Arī pie kultūras nama vajadzēs iestādīt puķes, lai vasarā skaisti. Dārza darbi ir atpūta no ikdienas. Liels prieks, ka arī bērni iesaistās un ravē.”

Ceļojumi ar ģimeni

„Vasarā darba ir ļoti daudz, bet, kad ir lietainākas dienas, cenšamies ar ģimeni aizbraukt uz tām vietām, kuras gribam apskatīt. Vispirms jāapceļo Latvija, tikai tad var doties tālāk. Tērvetē bijām pavasarī, kad zied ceriņi, – fantastiski! Bijām arī Pokaiņu mežā. Katru gadu braucam uz izstādēm kompleksā *Rāmava*.”

Grāmatas

„Skatoties filmu, negūstu īstās emocijas, bet, lasot grāmatu, varu iztēloties, kas būs tālāk, izdomāt savu scenāriju. Labprāt lasu par vēsturi, kur aprakstīti cilvēku likteņi, patīk arī romantiskie romāni. Viena no mīļākajām ir bērniņas grāmatas *Visskaistākās pasakas* ar skaistām ilustrācijām. Tagad to lasa meita.”

Dekorācijas

„Prieku sagādā dekorāciju veidošana. Idejas smeļos internetā. Kultūras namā tās īstenot man palīdz Kables jaunieši, viņi ir lieli palīgi – labprāt nāk un izrāda interesi. Arī viņiem ir gandarījums. Radošās darbnīcas izbraukumā taisītas arī sveces. Pirmais lielais pasākums, ko organizēju, bija 18. novembrī.”

Ēdienu gatavošana

„Mana vecmamma beigusi mājturības skolu, un bērniņā, kad viņa taisīja ēst, es vienmēr skatījos. No tā brīža tas man ļoti patīk. Visbiežāk cepu kūkas. Mājiniekiem garšo arī gaļas ēdieni un tādi salāti, kuros ir visi iespējamie zaļumi. Jaunu ēdienu pirmajā reizē taisu pēc receptes, pēc tam tā, kā man labāk garšo.”

Lāsma Reimane
Maijas Ansbergas arhīva un autores foto

Antenas uz ūdenstornā

Kuldīgas novada deputāti atļāvuši pašvaldībai slēgt līgumu ar SIA *Tele Tower* par Padures ūdenstornā izmantošanu mobilās bāzes vajadzībām. *Tele Tower* ir mobilo tālrunu kompānijas *Bite* meitas uzņēmums, un *Bites* grupā notiek strukturālas izmaiņas. Deputāti sākotnēji vēlējās noteikt 75 eiro (bez PVN) nomas maksu mēnesī un līgumu slēgt desmit gadiem. Uz šī tornā atrodas arī LMT antena, tādēļ galējais lēmums – abām kompānijām noteikumi vienādi: nomas maksa – 100 eiro bez PVN, termiņš – pieci gadi.

Var izteikties par koku zāģēšanu

Līdz 19. marta 18.00 Kuldīgas novada dome gaida iedzīvotāju viedokli par koku ciršanu pagasta centrā Pils ielā no *Medulājiem* gar Padures muižu. Paredzēts nozāģēt 18 kokus: astoņas kļavas, astoņus ošus un divas liepas. Ar apstādījumu uzraudzības komisijas lēmumu un materiāliem var iepazīties un anketas saņemt domes apmeklētāju centrā (Baznīcas ielā 1, Kuldīgā) un pagasta pārvaldē, kā arī domes mājaslapā. Informācija būvvaldē pie vides speciālistes Daces Jansones, tālr. 63324935; e-pasts: dace.jansone@kuldiga.lv.

Starp mazo lauksaimniecību un latviskumu

Lai gan lielceļš līdzās, Marģera un Silvas Funku Kaņepvērpjos valda miers, sprakšķ malka kamīnā, smaržo kaņepju tēja un cepumi. Pat meitas Līgas liksmie bīgli Luiss un Ārmstrongs un saimnieku taksis Bapsis izbauda mieru pirms garā skrējiena pa dziļo sniegu.

Ne velti konkursā *Latvijas skaistākā lauku saimniecība* Funkas saņēmuši speciālbaltu „*Straumēnu*” gara mantinieki par to, ka godā celts senču mantojums un viņi dzīvo saskaņā ar dabas ritmu. Šo konkursu sesto gadu organizē piena pārstrādes uzņēmums *Food Union* un žurnāls *Ievas Māja*, konkurss patrons ir Latvijas prezidents Raimonds Vējonis.

PALAIŽ DOMU KOSMOSĀ

Kaņepvērpji ģimenei ir vasaras māja, kurā arī ziemā tiek pavadīts aizvien vairāk laika. Marģers stāsta: „Mēs neesam no Kuldīgas novada, bet mana dzīve ļoti daudz saistīta ar šo pusi. Esmu vidzemnieks, bet pirmā darbavieta pēc Medicīnas institūta bija Alšungā, tur iepazinu sievu, un drīz jau būsim kopā nodzīvojuši 50 gadu.” Mareks ir mediķis – osteoreflaksoterapeits Saldū, Silvai ir kultūras darbinieces specialitāte, bet pēdējais gados viņa ir mājsaimniece.

„Saldū mums vēl aizvien ir mājas. Kas ir *Kaņepvērpjos*? Dzīvē tā sanāk: ja kādu domu palaid kosmosā, tā piepildās. Tagad ar vēsu prātu domāju: „Kam mums lauku īpašums?” Bet domu jau bijām palaiduši. Sievas kolēģe šķīrās no dzīves. Šajā mājā dzīvo viņas vīrs Fredis. Ierunājāmies, viņš teica, lai nākam un saimniekojam. Viņš šeit joprojām dzīvo, bet mēs darbojamies kopš 2007. gada.”

KAŅEPJU IDEJU AIZŅEMAS

Kaņepvērpjos esot arī burkānu, kartupeļu, biešu un sīpolu periods, bet galvenā kultūra ir kaņepes. „Grūti pateikt, vai šī interese radās no mājas nosaukuma. Iespējams, savulaik šī latviskā kultūra te arī audzēta. Fredim bija reģistrēta zemnieku saimniecība, viņš tajā vairs neko nedarīja, bet no VID nāca paziņojumi par neiesniegtām deklarācijām. Pārreģistrējām uz sava vārda, un drīz atvērās Eiropas projekts mazām saimniecībām. Saņēmām līdzfinansējumu, iepirkām tehniku, radās vajadzība saimniekot nopietnāk, un meklējām ceļus,” atceras Marģers.

Silva piebilst: „Kaņepju tējas audzēšanā iedvesmojāmies no Ilzes Barones Brocēnos. Arī viņa tās audzē nelielā daudzumā. Tur nogaršojām tēju un iegādājāmies pirmo sēklu. Tējas efektu vislabāk jutām pēc pirmās krūzes – atīroša, urīndzenoša. Tagad šad un tad viņa ieminas, ka esam konkurenti, cenšamies to uztvert ar humoru – esam citā no vadā. Tad jau konkurē visa Latvija.” *Kaņepvērpju tēju* var nogaršot Kuldīgas kafējnicā *The Marmalade*, nopirkt tirdziņos Kuldīgā un citviet, piemēram, Alšungā Mīķēldienas tirgū. Esot arī laba sadarbība ar *Valmiermuižu* un vairākām Rīgas tirgotavām. Varot ap vasaras saulgriežu laiku pieteikties talkā.

„Uz tirdziņiem līdzī nēmam lielu termosu, lai var nogaršot. Reti kurš pēc tam nenopērk. Izdomājām, ka bonusā jādod pašcepti sviesta cepumiņi ar kaņepēm. Cilvēkiem patīk, ja ar viņiem runā, uzcieņā,” novēroja Silva.

MEDITĒ STRĀDĀJOT

Marģers skaidro, ka darbs ar kaņepēm nav tas vieglākais, kaut vai lapiņu salasīšana tējai. Silva piebilst: „Tas ir meditatīvs process, kurā iesaistās visa ģimene un draugi.” Funkām ir trīs meitas, trīs mazbērni – darba pietiekot visiem. Marģers stāsta: „Vidējā meita rīko talkas, mazbērniem jāsalasa noteikts daudzums. Nākamais ir sēklu novākšana. Mums bija moderns kombains, bet nespēj stiebrus griezt – *noklemmē*. Pērn palūdzu kombainierim, lai kuļ tikai galotnes ar sēklām. Tad nokūlām vairāk.” Padoms prasīts arī kaņepju audzētājiem Matīsam un Jānim Grīnbergiem Burtnieku novada *Adzelviēšos*.

Funkas izmēģinājuši no kaņepēm taisīt arī pienu. „Jaunākajai meitai parādījās alerģija no piena produktiem, un kāds ieteica pamēģināt. Alerģiskiem bērniem ļoti labs. Sēklas dienā izmērcē ūdenī, sablendē. Veidojas balta, garšīga un veselīga konsistence. Dzīve iespēlē vienu ideju pēc otras,” secina saimniece.

Nākamā esot tīt smaržkociņus. Vienīgi vēl īsti nezina, ko darīt ar stublājiem. „Mazā apjomā turpināsim audzēt arī dārzenus, kaņepes – noteikti. Vienīgā problēma, ka Eiropa par Latvijas šķirni negrib dot platību maksājumus. Par rūpniecisko Eiropas sēklu – jā, bet vietējā neesot īstā. Muļķīgi, ka neatbalsta vietējos uzņēmējus,” pasūrojas Marģers.

IECERE PĒC IECERES

Ģimēni pērn uzrunājusi tūrisma aģentūra *Jauni rakursi*. Pirmā interesentu grupa jau bijusi, arī šogad pieteikušies. „Bet viss sākās *Lauku ceļotāja* atvērtajiem dienās laukos,” atceras meita Līga. „Es pieteicos, vecākiem sacīju, ka viesus cienāsim ar tēju, vēl piedāvājām būt svaigā gaisā, uzēst cepumus, paspēlēties ar supiem. Diena bija ļoti lietaina, tomēr trīs mašīnas atbrauca. Tad arī sākām darboties aktīvāk.” Kur jaunā sieviete ņem laiku lauku mājai un darbam? Līga atzīst: viņas ikdienā pagaidām ir Rīgā, bet viņa apsver iespēju saimniekot *Kaņepvērpjos*. „Tēvs vienmēr saka: jo vairāk cilvēks dara, jo vairāk atrodas laiks.”

Marģera dzīve to apliecina: „Dziedu vīru korī Saldū, esmu solists un runasvīrs Saldus senioru akordeonistu ansamblī, ar jaunības draugiem nodibinājām muzikantu grupu *Ēdoles brikuļi*. Man ir pacienti Jelgavā, Dobelē, Saldū, Kuldīgā, Liepājā. Darbs tāds, ka piebraucu viņiem klāt un manipulācija vajadzīga reizi nedēļā. Jankovska metode kau-

Silva un Marģers Funkas pārliecinājušies, ka cilvēku reakcija uz kaņepēm ir dažāda: „Cits prasa, vai šī ir tā labā kaņepīte, domājot narkotisko *cannabis*. Sakām, lai padzer tēju, tad redzēs, kāda enerģija būs visai dienai.”

Kaņepju tējas garša katram saistoties ar ko citu: ar pelašķiem, ar vasaru. Klāt var piekrist pašceptus cepumiņus, arī ar kaņepēm.

Trīs mēnešus vecais Luiss Līgas mājās dzīvo nesēn, pagaidām sagrauzis tikai divus vadus. „Ārmstrongs desmit gadus nograuzis vienu dīvānu, telefonu, bet vispār ir uzticams un mīļš,” saimniece slavē.

lu stiprināšanai ir unikāla – labi palīdz, bet man kā ārstam nav stundām jāsež kabinetā.” Silva ilgu gadu bijusi deju skolotāja Saldus pusē, tagad izbaudot, kā ir būt bezdarbniecei: „No darba aizgāju labprātīgi – ar domu, ka vairāk laika jāpavada Padurē. Brīvajos brīžos ar rokām šuju arheoloģiskos lina kreklus vīriem un sievietēm. No sākuma apšuvu ģimēni. Līga uzvedina uz idejām – viņa ierosināja šūt arī citiem. Kādus desmit cilvēkus Latvijā esmu apšuvusi.” Vēl esot ideja ierīkot futgolfu laukumu, kurā futbola bumbu ar kāju izvada cauri šķēršļiem gluži kā golfā.

LATVISKĀ DZĪVESZIŅĀ

„Mums ir sapnis *Kaņepvērpjos* izveidot par nostūrīti jebkuram, kurš vēlas padzīvot

lauku idillē,” skaidro Līga. „Otrajā stāvā lielā telpa, pa tās logiem ir jauki vērot stīrnas, gribam izveidot arī mazas istabiņas, šķūnī iekārtot naktsmītnes, vietu kempieriem.” Tēvs piebilst, ka senči mācējuši atrast vietu, kur būvēt māju: „Te visi jūtas labi, īpaši vasarā.”

„Latvisko dzīvesziņu turam godā,” uzsver Silva. „Ugunsrituālu rīkojam gadiem, iekārtojam svētvieta. Nedaudz dziedu spēka dziesmas Saldus grupā *Baltās dūjas*. Mēs šeit dzīvojam, un jāņem tas, ko senču mantojums dod. Pamazām saprotam, ka tas viss labi strādā.”

Inguna Spulniece
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

APSVEIKUMS

Sirsniņš sveiciens
DZIDRAI BOGDANOVAI
90 gadu jubilejā!

Atļauj šodien saviem gadiem skanēt kā melodijai, kura sirdī šalc!
Lai laba veselība! Esi garā tikpat moža arī turpmāk!

Sveic bērni, mazbērni
un mazmazbērni

PĀRDOD

Bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi – skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU** visām apkures sistēmām, 30 eiro sterā. Sadarbojamies ar sociālo dienestu. Tālr. 24957247.

Skaldītu **MALKU**, raksta pavadzīmes. Tālr. 29428876.

W
SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsma atlikumus,
šķeldojošo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
☎ **25 622 293 (Āris)**

PĒRK

SIA **Lāses AM** par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv

SIA **Valinda LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA **A/BI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TELŠUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Cēsu gaļas kombināts** par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS**. Tālr. 25573447, 26185703.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 27806461.

ZOOBIRŽA

Dāvina **KAĶĒNUS**. Tālr. 28205217.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, TRAKTORUS**, lauksaimniecības tehniku. Tālr. 26104984.

TELPAS autoservisa izveidei, noliktavai. Tālr. 24914134.

Z/s **Dāvji** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS** Kuldīgas novadā. Piedāvājam visaugstāko samaksu par skujkoku mežu. Tālr. 27406251.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

SIA **Romat Forest** iepērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Pēc cirsmu izstrādes nodrošinām meža stādīšanu. Veicam meža inventarizāciju. Tālr. 29937963.

Ozola un oša **ZĀĢBAĻĶUS**, ozola un oša kamīnmalku (3 m). Tālr. 29997742.

Ozola, oša, bērza **ZĀĢBAĻĶUS**. Tālr. 29428876.

RAGUS. Tālr. 22048516.

NOMĀ

Vēlos nomāt lauksaimniecības **ZEMI** bioloģiskajai graudkopībai. Tālr. 27406251.

IZNOMĀ

PIEKABES. Tālr. 29944926.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieiekties 95. koda (dienas grupai), kā arī B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sākums 19. martā. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 63322550.

MODRA AUTOSKOLA rīko B, BE, C (sākums 12. martā), CE kategorijas kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Tālr. 26120089.

SALDUS AUTOSKOLĀ Kuldīgā – B, BE, CE, 95. koda kursi. Pasniedz Ē. Grīģis. Tālr. 29194359.

TĪRĀM dīvānus, krēslus, paklājus. Izbraucam pie klienta mājās. Piedāvājam mēbeļu restaurāciju, tapsēšanu. Tālr. 28134800.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

VAJADŽĪGI

SIA **Latigma** (40003622132), kokapstrādes uzņēmums Uglālē, **AICINA DARBĀ**: kokvedēja šoferus darbam balķu laukumā (var uz nepilnu slodzi), kurinātājus, iekārtu operatorus, līnijas darbiniekus. Konkurētspējīgs atalgojums. Nodrošinām ar transportu. Tālr. 26368239.

Darbībai paplašinoties, SIA **Otaņķu Dzirnāvnīks** (42103015892) aicina darbā B kategorijas **TRAKTORTEHNIKAS VADĪTĀJU**. Vēlama pieredze lauksaimniecībā. Tālr. 28808260.

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **VIKTORA BIĻDJUGA** tuviniekiem, viņu pēkšņi zaudēot.
SIA **SC Kuldīga** kolēģi

*Paliec, māt, smaidā, paliec glāstā,
Paliec jaukā bērnības stāstā.*

/O.Lisovska./

Esam bēdās kopā ar vedeklu Taņu, mazmeitu Eviju ar ģimeni, **MAIGU ERMANI** mūžībā pavadot.

Kaimiņu Tencovu, Haričevu un Ģeģeru ģimene

*Ir klusums,
Kas pasaka vairāk par vārdiem.*

/Z.Mauriņa./

Visdziļākā līdzjūtība Diānai Zalānei ar ģimeni, no mammas atvadoties.

Kuldīgas novada sporta skola

*Ej, kad iedams, vienmēr kaut kas paliek,
Kaut kas neizdarīts, neizdomāts, nepateikts.*

/Ā.Elksne./

Kuldīgas novada politiski represēto biedrība izsaka līdzjūtību **JANĪNAS ROGOVAS** tuviniekiem, viņai mūžībā aizejot.

Un tā pa vienam, un tā pa vienam vien

*Pa sārti balto ziedu klāto sniegu
No spožās saules mirdzuma ikdien
Kāds aiziet klusumā uz mūža miegu.*

/R.Urtāne./

Jūtam līdzī piederīgajiem, **ANDRI BITTI** pavadot mūžībā.

Kolēģi no **IT Latvijas**

Bezmaksas semināri zemniekiem

Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas birojs organizē bezmaksas mācības par jaunumiem platībmaksājamos un zaļināšanas prasībām. Būs arī aktualitātes no Valsts tehniskās uzraudzības inspekcijas un Valsts darba inspekcijas.

Semināri sāksies 10.00 un notiks:

15. martā Kuldīgā, Pilsētas laukumā 4, Mārtiņzālē,

16. martā Alsungas kultūras namā,

21. martā Skrundas kultūras namā.

GARĪGĀ VESELĪBA

Jārunā vadītājam vai kolēģim

Inga Zārde,
psihiatre un
psihoterapeite

?

Kā rīkoties, ja cilvēks sācis aizvien vairāk lietot alkoholu un pats neapzinās, ka pie laba gala tas nenovedīs? Pagaidām nav darba kavējumu, taču no rītiem var just, ka iepriekšējā vakarā ir dzerts, arī darba kvalitāte sāk zust.

Kuram būtu tiesības iejaukties? Vai uzņēmuma vadībai par to jārunā ar darbinieka ģimenes locekļiem? Vai ar pašu darbinieku? Kā to izdarīt, lai neaizvainotu, bet palīdzētu? Kas jāsaka, kas būtu iedarbīgāk?

Pastiprināta alkohola lietošana, protams, sarežģī cilvēka dzīvi un spēju labi strādāt, veidot attiecības ar citiem. Skumji, ka pašam lietotājam nereti grūti pieņemt to, ka viņam ir problēma. Tādam cilvēkam ļoti grūti palīdzēt. Nākas palūgties uz viņa paša spēju saskaņāt sevī resursus saņemties, meklēt palīdzību, dzīvēt kaut ko mainīt.

Problēma bieži rodas no tā, ka apkārtējie alkohola atkarīgā cilvēka grūtības piesedz, risina problēmas un saprotoši kaut ko izdara viņa vietā. Tā apkārtējie kļūst līdzatkarīgi, bet pašam atkarīgajam nav pārāk daudz iemeslu saņemties un uzņemties atbildību par savu dzīvi un savām grūtībām. Alkohola lietošanai

ir dažādi iemesli: dažiem tā ir trauksme, stress, depresija, daži to izmanto kā ātru izeju nedomāt par sarežģītām situācijām, dažiem tā ir kā slimība ar izteiktu tieksmi. Visos gadījumos izeja ir. Ja sāk zust darba kvalitāte, par to jārunā vadītājam vai kolēģim. Cilvēcīgi jāizjautā, kas varētu būt par iemeslu darba kvalitātes pasliktinājumam, iedziļināti jānorāda uz aizdomām par alkohola problēmu, var piedāvāt kāda ārsta kontaktus, mudināt meklēt palīdzību, iedot saprātīgu laiku, kurā sākt problēmu risināt. Reizēm cilvēks to saprot un reaģē tikai galējās situācijās, piemēram, ja tiek atlaists. Reizēm tikai šādas situācijas liek saņemties un kaut ko mainīt.

SPORTA SPĒLES

Arvien tālāki ciemiņi

Ar jauktu komandu sacensībām volejbolā beigušās **Skrundas novada 6. atklātās ziemas sporta spēles, kas notika ik nedēļas nogalī, sākot ar februāri.**

210 dalībnieku cīņās 11 disciplīnās: hokejā, zemledus makšķerēšanā, dambretē, novusā pa

pāriem, šahā, zolitē, telpu strībolā, jauktu komandu volejbolā, florbolā, galda tenisā un darta. Piedalījās sportisti ne tikai no Skrundas un apkārtējiem pagastiem, bet arī citiem novadiem un pat Vidzemes. Kā atzīst sporta organizatore Aivita Staņeviča,

vietējo aktīvistu skaits samazinās, bet dalībnieku nav mazāk, jo interese par atklātajām spēlēm Skrundā paplašinās. Tā kā daudzi ieradās no citurienes, šogad sportisti apbalvoti tūlīt pēc sacensībām, negaidot balli, kas tika sarīkota nobeigumā.

Uzvarētāji			
Šahā Inita Kirše (Liepāja; kādreizējā skrundeniece), Aivars Rudzroga (Laidi).	Bugru, Rolandu Krauzi spēlēja nīkrācnieks Jānis Timofejevs).	Normunds Lankovskis, Jānis Lauks).	Galda tenisā Jana Linde (Skrunda), Andris Bušs (Skrunda).
Zemledus makšķerēšanā Edgars Tims (Nīkrāce)	Telpu strībolā Skrundas komanda Dzīt (Edgars Oļens, Nils Alencevičs, Niks Puriņš).	Dambretē B.Leikarte (Nīkrāce), Ilgvars Janševskis (Raņķi).	Volejbolā jauktajām komandām Draugi no Kuldīgas un Skrundas: Rinalds Kārļsons, Arnolds Freibergs, Mārtiņš Gečs, Mārtiņš Arājums, Ariana Freiberga, Annija Arone.
Novusā pa pāriem Sandis Kadakovskis (Skrunda) un Biruta Leikarte (Nīkrāce)	Florbolā Hasenpoth Stabendrill no Aizputes (Arnīs Freimanis, Matīss Apinis, Rihards Priedols, Agnis Millers, Helmutis Bergmanis, Jorens Gričjūs,	Zolitē Komandām: Evita Baumanē, Uģis Roberts, Jānis un Artis Janmeji no Kuldīgas un Skrundas novada	Dartā I.Kirše, J.Timofejevs.
Hokejā Tīnuži no Ikšķīles novada (kopā ar Andreju Krupnovu, Juri		Individuāli: Vizma Juska (Saldus), A.Janmeijs (Kuldīga).	

Daina Täfelberga

VĀRDA DIENAS

No 12. līdz 18. martam
12. Aija (7573), Aiva (1214), Aivis (1898)
13. Ernests (2425), Balvis (8)
14. Matilde (161), Ulrika (106)
15. Amālda (1), Amalda (4), Imalda (6)
16. Guntis (5676), Guntars (3846), Guntris (7)
17. Gertrūde (141), Gerda (562)
18. Ilona (7364), Adelīna (387)
Populārākie: Aija un Guntis.

Aijas – jautras, sabiedriskas, kustīgas

Aija Kņaze, Pelču bibliotēkas vadītāja:

– Kad mamma mani gaidīja, ārsti vēl nevarēja noteikt bērna dzimumu, bet viņa bijusi pilnīgi pārliecināta, ka būs meita Aija. Mammai šis vārds jau sen patīcis, jo viņa pazinusi kādu sievieti – jautru, smaidīgu, sirsnīgu. Jau būdama pieaugusi, mājās atradu mammai adresētu grāmatu: „Aldai no meitas Aijas.” Rakstīts tad, kad es vēl nebiju piedzimuši. Izrādās, viņa grāmatu nopirkusi un tādēļ, ka viņai tās nav dāvinātas un nav bijis nevienas ar ierakstu, pati sev tā ierakstījusi. Mani sauc dažādos mīlvārdiņos: Aijucis, Aijuks un citos. Kad gāju kristīties, man prasīja, vai negribu citu vārdu. Atteicos. Aija esmu un palikšu. Kad mācījos skolā, pazinu diezgan daudz. Likās, ka arī pēc rakstura esam diezgan līdzīgas: sabiedriskas, kustīgas, darbīgas. Mums patīk sadarboties ar citiem, labprāt smejamies un bieži līdzīgi domājam. Man vienmēr ir ļoti labas attiecības ar tām, kurām tāds pats vārds. Vārdadiena man ir trīs dienas pirms dzimšanas dienas, un vienmēr tiek svinēti abi svētki.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 12. MARTĀ

Dienas garums – 11 st. 32 min.
 Saule lec 6.48, riet 18.20.

Naktī +2°...+3°

Z
 R A
 D
 4-5 m/s

Dienā +7°...+10°

Z
 R A
 D
 6-8 m/s

RĪT, 13. MARTĀ

Dienas garums – 11 st. 37 min.
 Saule lec 6.45, riet 18.22.

Naktī +3°...+6°

Z
 R A
 D
 5-6 m/s

Dienā +6°...+7°

Z
 R A
 D
 5-6 m/s

KONKURSS

Tēlotājmākslas spēle

151. kārtā

Bretonu izcelsmes gleznotājs, sirreālisma pārstāvis dzimis 1900. gada 5. janvārī Parīzē atvaļināta jūrnieka ģimenē. 1918. gadā iesaukts armijā, kur iedraudzējies ar dzejnieku un kinoscenāristu Žaku Prevēru. Pēc dienesta 1922. gadā atgriezies Parīzē, strādājis gadījuma darbus. Ietekmējoties no Džordžo de Kīriko darbiem, sācis gleznot. Iepazinis franču sirreālistus ar Andrē Bretonu priekšgalā. Sākoties 2. pasaules karam, emigrējis uz ASV, kur nodzīvojis līdz mūža galam.

Atbildes gaidām līdz 14. marta 11.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

150. kārtas atbilde: Moriss Utrijo. *Norvinas iela, Monmartra* (1910).

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis, Indra Ābelīte, Mārcis Arājs.

JOKI

Esmu tik vecs, ka atceros laikus, kad, iznesot atkritumus, spaini vajadzēja atnest atpakaļ.

Ja tu pie stūres nelamāties, tad, iespējams, nemaz nezini ceļu satiksmes noteikumus.

– Klausieties, abi piedziesmies un izstāstīsim viens otram to, ko skaidrā nespējam pateikt!
 – Jūs tiešām esat izmeklētājs?

Kad es guļu, izskatos tievāka. Domāju, man vajadzētu vairāk gulēt.

LAIKS SAĶEMMĒTIES!

Tēls cits, saturs tas pats

KURZEMES
 RADIO

Labākā mūzika, jaunākās ziņas un Tavi mīļākie raidījumi!

www.kurzemesradio.lv

SIA LATEIRA

pērk CIRSMAS,
 MEŽA ĪPAŠUMUS.

- Palīdz noformēt dokumentus,
- veic cirsmu iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Tāl. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

PIRMO REIZI KURZEMĒ!

Lielo izmēru apavu veikals

Apavi 40+
 viesojas Kuldīgā!

No 16. līdz 18. martam

liela izmēra viriešu un sieviešu apavi viesnīcā Metropole.

Gaidīsim viesus pop-up veikalā Apavi 40+ viesnīcā Metropole konferenču zālē:

16. martā 10.00–19.00,
 17. martā 11.00–19.00,
 18. martā 11.00–16.00.

Vairāk info: www.lielakurpe.lv, tālr. 67276876, info@apavi40plus.lv.

ASTROLOGISKĀ PROGNOZE

/13.–19. marts/

Jolanta
 Hercenberga,
 astroloģe

Auniem jābūt vienatnē, lai radītu lielisku ideju un tad ar vērīenu ar to iepazīstinātu citus. Pārmaiņas var ienākt no negaidītas puses – pagātnes – kā agrāk izdarīts darbs vai pazīts cilvēks.

Vēršus var mēģināt maldināt, vai arī pašam runas plūdi var samisēties tā, ka domai nav vairs atrodams ne sākums, ne gals. Lai vai kā, saskarsmē nāksies meklēt kompromisu.

Dvīņi labākas nākotnes vārdā iveries pārmaiņas, tādēļ pienākumu netrūks ne pašiem, ne tiem, kurus viņi iesaistīs. Sprāgs darba periods.

Vēžiem attiecībās ar mīļajiem gribēsies pie sapratnes nonākt ātri, bet dzīve tiks piebremzēta: izstāstīt, ieklausīties, pieņemt citādu viedokli.

Lauvām, īpaši tiem, kuri atbildīgos amatos, ir pavērusās bagātības slūžas un nauda lieliem ļoņiem vairos kapitālu. Vīlinās tālākas zemes, pašiem patiks prātuļot par garīgām tēmām.

Jaunavas meistarīgi salāgos savas un mīļo cilvēku intereses, tādēļ attiecībās valdīs idille. Katrs sa-

ņems, ko vēlēties, un ar savu rīcību aplaimos pārējos.

Svariem darba netrūks, bet vai tad par to gribas domāt? Tie sapņos par radniecīgu dvēseli, attiecību uzlabošanu un kādu romantisku noti tajās.

Skorpioniem būs pārpārēm drosmes, lai izmēģinātu ko tādu, ko agrāk pats vai citi lieguši. Domās un darbos ienāks vēriens.

Strēlniekiem patiks rušināties ģimenes ligzdā, audzināt un pāraudzināt bērnus, dzīvesbiedru, vecākus un citus, kuri pagādīsies ceļā. Jāatceras, ka patiesībai vienmēr ir vairākas variācijas.

Mežāžiem var būt grūti saprasties ar sevi, jo ierastā pienākuma apziņa var nonākt pretrunā ar izjūtām un vēlmēm. Vārbūt laiks prasībām pret sevi atlaist grožus?

Ūdensvīriem pavasara tuvums paātrinās sirdspukstus, tādēļ ar taustāmiem uzmanības apliecinājumiem tie aplaimos sev mīļos cilvēkus. Jaunas attiecības būs ilgstošas.

Zivīm prātā nāks idejas, kā uzlabot dzīves un darba vidi. Diemžēl, lai taptu kas skaists, ar to nepietiek, tādēļ jāķeras pie darba.

Čika laiks:

12.III 17.36 – 13.III 0.45,
 15.III 9.33 – 12.12,
 17.III 15.12 – 20.57,
 19.III 21.29 – 20.III 3.07.

GALDA TENISS

Birzniece izcīna bronzu

Ingas Melānijas Birznieces 3. vieta Latvijas čempionātā ir Kuldīgas galda tenisistu labākais sasniegums neatkarīgās valsts laikā.

Viņa pārstāv Kuldīgas novada sporta skolu (KNSS), un viņas treneris ir Leonīds Temjaševs.

Rīgā finālā pieaugušajiem pēc dažu gadu pārtraukuma piedalījās arī vairāki citi mūsējie. Ieva Lepse (KNSS) ierindojās 5. vietā. Arī dubultspēlēs abas kuldīdznieces dalīja 5. vietu. Viriešiem šajās sacīkstēs iekļuva trīs no kluba *Hercogs*. Ivars Šuvalovs neveiksmīgas izlozes dēļ ierindojās 19. vietā, mazliet sportiskās veiksmes pietrūka Kristeram

Kravinskim – 21. vieta. Ivaram ar Kristeru dubultspēlēs dalītā 9. vieta. Vēl startēja Jānis Avdjukevičs, un viņam 32. vieta. Latvijā reģistrēti 1100 galda tenisisti un 220 tenisistes, tāpēc iekļūšana finālsacensībās kuldīdzniekiem ir labs sasniegums.

Taču sezona vēl nav galā, un 17. martā būs trešās sabraukuma sacensības komandām. KNSS sieviešu komanda pēc diviem posmiem ir otrajā pozīcijā, arī *Hercoga* pirmā vienība savā līgā ieņem otro vietu, sporta skolas jaunieši 2. līgā ir piektie, bet *Hercoga* otrā komanda šajā līgā ieņem septīto vietu.